

FLETORJA ZYRTARE

E

REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Publikimeve Zyrtare

Nr.28	2005	3 maj
--------------	-------------	--------------

P Ë R M B A J T J A

		Faqe
Ligj nr.9359 datë 24.3.2005	Për ratifikimin e “Konventës europiane “Për marrëdhëniet me fëmijët””.....	1063
Ligj nr.9360 datë 24.3.2005	Për aderimin e Republikës së Shqipërisë në “Marrëveshjen europiane në plotësim të "Konventës për trafikun rrugor, hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968", bërë në Gjenevë më 1 maj 1971”.....	1073
Ligj nr.9361 datë 24.3.2005	Për një trajtim të veçantë financiar të efektivave, oficerë dhe nënoficerë lundrues, të nëndetëseve dhe polumbarëve të Forcave Detare, në pension.....	1087
Vendim i KKRT nr.334, datë 18.4.2005	Mbi licencën për radio vendore private “Star”.....	1089
Vendim i KKRT nr.335, datë 18.4.2005	Mbi zgjerimin e zonës së licencimit të subjektit televiziv kabllor privat “Korça”.....	1090

LIGJ
Nr.9359, datë 24.3.2005

**PËR RATIFIKIMIN E “KONVENTËS EUROPIANE “PËR MARRËDHËNIET
ME FËMIJËT””**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet “Konventa Europiane “Për marrëdhëniet me fëmijët””.

Neni 2

Në mbështetje të pikës 1 të nenit 11 të Konventës, Republika e Shqipërisë cakton Ministrinë e Drejtësisë si organ qendror për të kryer funksionet e parashikuara nga kjo Konventë.

Neni 3

Në përputhje me pikën 3 të nenit 18 të Konventës, Republika e Shqipërisë deklaron se mund të kundërshtojë përdorimin e gjuhës angleze ose franceze, sipas parashikimeve të pikave 1 e 2 të këtij neni, në çdo kërkesë, korrespondencë ose dokument tjetër dërguar organeve qendrore.

Neni 4

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.4533, datë 13.4.2005 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë
Alfred Moisiu**

KONVENTË
MBI MARRËDHËNIET ME FËMIJËT

Preambul

Shtetet anëtare të Këshillit të Europës dhe nënshkruesit e tjerë,
duke marrë parasysh Konventën europiane për njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve në lidhje me kujdestarinë e fëmijëve dhe rivendosjen e kujdestarisë mbi fëmijët, të 20 majit 1980 (ETS N0 105);

duke marrë parasysh Konventën e Hagës të 25 tetorit 1980 mbi aspektet civile të rrëmbimit të fëmijëve në nivel ndërkombëtar dhe Konventën e Hagës të 19 tetorit 1996 mbi juridiksionin, ligjin e zbatuar, njohjen, ekzekutimin dhe bashkëpunimin në lidhje me përgjegjësinë prindërore dhe masat për mbrojtjen e fëmijëve;

duke marrë parasysh rregulloren e këshillit (EC) nr.1347/2000 të 29 majit 2000 mbi juridiksionin, njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve në çështjet martesore dhe në çështjet e përgjegjësisë prindërore për fëmijët e të dy bashkëshortëve;

duke ditur se, sipas parashikimit të bërë në instrumente të ndryshme ligjore ndërkombëtare të Këshillit të Europës, si dhe në nenin 3 të Konventës së Kombeve të Bashkuara për të drejtat e fëmijëve të 20 nëntorit 1989, interesat e fëmijëve janë të një rëndësie prioritare;

të ndërgjegjshëm për nevojën e dispozitave të mëtejshme për të garantuar marrëdhëniet ndërmjet fëmijëve, dhe prindërve të tyre dhe personave të tjerë që kanë lidhje familjare me fëmijët, sipas mbrojtjes së bërë nga neni 8 i Konventës për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore të 4 nëntorit 1950 (ETS nr.5);

duke pasur parasysh nenin 9 të Konventës së Kombeve të Bashkuara për të drejtat e fëmijëve, i cili parashikon të drejtën e fëmijëve që është i ndarë nga një ose nga të dy prindërit të mbajë marrëdhënie personale dhe kontakt të drejtpërdrejtë dhe të rregullt me të dy prindërit, përveç kur një gjë e tillë është në dëm të interesave të fëmijës;

duke marrë parasysh paragrafin 2 të nenit 10 të Konventës së Kombeve të Bashkuara për të drejtat e fëmijëve, i cili parashikon të drejtën e fëmijëve, prindërit e të cilit banojnë në shtete të ndryshme, duke përjashtuar situatat e jashtëzakonshme, të mbajë rregullisht marrëdhënie personale dhe kontakt të drejtpërdrejtë me të dy prindërit;

të ndërgjegjshëm për dobinë e njohjes si mbajtës të të drejtave jo vetëm prindërit, por edhe fëmijët;

duke rënë dakord për zëvendësimin e konceptit “e drejta e vizitës tek fëmijët” me nocionin “marrëdhëniet me fëmijët”;

duke marrë parasysh Konventën europiane për ushtrimin e të drejtave të fëmijëve (ETS nr.160) dhe dobinë e nxitjen në marrjen e masave për të ndihmuar fëmijët në çështjet në lidhje me marrëdhëniet me prindërit dhe personat e tjerë që kanë lidhje familjare me fëmijët;

duke rënë dakord për nevojën që fëmijët të kenë marrëdhënie jo vetëm me të dy prindërit, por edhe me persona të tjerë të caktuar që kanë lidhje familjare me fëmijët dhe rëndësinë për prindërit dhe personat e tjerë për të mbajtur marrëdhënie me fëmijët në përshtatje me interesat e fëmijëve;

duke vënë re nevojën për të nxitur adoptimin nga shtetet të parimeve të përbashkëta në lidhje me marrëdhëniet mbi fëmijët, sidomos për të lehtësuar zbatimin e instrumenteve ndërkombëtare në këtë fushë;

duke qenë të ndërgjegjshëm se mekanizmi për t’u dhënë fuqi vendimeve të huaja mbi marrëdhëniet me fëmijët ka më shumë mundësi të japë rezultate të kënaqshme kur parimet mbi të cilat mbështeten këto vendime janë të ngjashme me parimet e shtetit që u jep fuqi këtyre vendimeve të huaja;

duke njohur nevojën, kur fëmijët, prindërit dhe persona të tjerë që kanë lidhje familjare me fëmijët banojnë në shtete të ndryshme, për të inkurajuar autoritetet gjyqësore për të përdorur më shpesh marrëdhëniet ndërkufitare dhe për të rritur besimin e të gjithë personave të interesuar se fëmijët do të kthehen në përfundim të kësaj marrëdhënieje;

duke vënë re se parashikimi i një sigurimi të efektshëm dhe i garancive shtesë është i mundur të sigurojë kthimin e fëmijëve, sidomos, në përfundim të marrëdhënies ndërkufitare;

duke vënë re se për parashikimin e zgjidhjeve që sidomos kanë të bëjnë me marrëdhënien ndërkufitare për fëmijët është i nevojshëm një instrument ndërkombëtar shtesë;

me dëshirën për të vendosur bashkëpunim ndërmjet të gjitha organeve qendrore ose organeve të tjera për të nxitur dhe përmirësuar marrëdhëniet ndërmjet fëmijëve, prindërve të tyre dhe personave të tjerë që kanë lidhje familjare me këta fëmijë, dhe sidomos për të nxitur bashkëpunim gjyqësor në çështjet që kanë të bëjnë me marrëdhëniet ndërkufitare,

kanë rënë dakord si më poshtë:

KAPITULLI I OBJEKTET E KONVENTËS DHE PËRKUFIZIME

Neni 1 Objektet e Konventës

Objektet e kësaj Konvente janë:

- a) përcaktimi i parimeve të përgjithshme për t'u zbatuar me lidhje në vendimet mbi marrëdhëniet;
- b) rregullimi i garancive të përshtatshme për të siguruar ushtrimin e rregullt të marrëdhënieve dhe kthimin e menjëhershëm të fëmijëve në fund të afatit të marrëdhënies;
- c) vendosja e bashkëpunimit ndërmjet organeve qendrore, organeve gjyqësore dhe organeve të tjera për të nxitur dhe përmirësuar marrëdhëniet ndërmjet fëmijëve, prindërve të tyre dhe personave të tjerë që kanë lidhje familjare me fëmijët.

Neni 2

Përkufizime

Për qëllimet e kësaj Konvente:

- a) “marrëdhënie” do të thotë:
 - i) qëndrimi i fëmijës për një periudhë të caktuar kohe me ose në takim me një person të përmendur në nenet 4 ose 5 me të cilin ai ose ajo nuk banon zakonisht;
 - ii) çdo formë komunikimi ndërmjet fëmijës dhe një personi të tillë;
 - iii) dhënia e informacionit një personi të tillë për fëmijën ose fëmijët mbi këtë person;
- b) “vendim mbi marrëdhëniet” do të thotë një vendim i një organi gjyqësor në lidhje me marrëdhëniet duke përfshirë një marrëveshje mbi marrëdhëniet, e cila është konfirmuar nga një organ kompetent gjyqësor ose që është përpiluar formalisht ose regjistruar si një instrument autentik dhe është i ekzekutueshëm;
- c) “fëmijë” është një person nën 18 vjet në lidhje me të cilin mund të jepet ose të ekzekutohet një vendim mbi marrëdhëniet në një shtet palë;
- d) “lidhje familjare” do të thotë një lidhje e ngushtë si ndërmjet një fëmije dhe gjyshit/gjyshes, ose vëllezërve dhe motrave të tij ose të saj, në bazë të ligjit ose në bazë të një lidhjeje familjare de fakto;
- e) “organ gjyqësor” do të thotë një gjykatë ose organ administrativ i cili ka kompetenca ekuivalente.

KAPITULLI II

PARIME TË PËRGJITHSHME PËR TË ZBATUAR VENDIMET NË LIDHJE ME MARRËDHËNIET

Neni 3

Zbatimi i parimeve

Shtetet palë marrin ato masa legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për të siguruar zbatimin e parimeve të këtij kapitulli nga organet gjyqësore kur ata marrin, ndryshojnë, pezullojnë ose anulojnë vendime në lidhje me marrëdhëniet.

Neni 4

Marrëdhënia ndërmjet një fëmije dhe prindërve të tij ose të saj

1. Një fëmijë dhe prindërit e tij ose të saj kanë të drejtë të marrin dhe të mbajnë marrëdhënie të rregullta me njëri-tjetrin.
2. Këto marrëdhënie mund të kufizohen ose përjashtohen kur kjo kërkohet nga interesat e larta të fëmijës.
3. Kur nuk është në favor të interesave të larta të një fëmije që ky të mbajë marrëdhënie të pambikëqyrura me një nga prindërit e tij ose të saj, konsiderohet mundësia e marrëdhënieve personale të mbikëqyrura ose forma të tjera të marrëdhënieve me këtë prind.

Neni 5

Marrëdhëniet ndërmjet një fëmije dhe personave të tjerë, përveç prindërve të tij ose të saj

1. Në varësi të interesave të larta të fëmijës, mund të vendosen marrëdhënie ndërmjet atij ose asaj dhe personave të ndryshëm nga prindërit e tij ose të saj që kanë lidhje familjare me fëmijën.

2. Shtetet palë janë të lira ta shtrijnë këtë dispozitë për tek persona të tjerë nga ata të përmendur në paragrafin 1, dhe kur bëhet një shtrirje e tillë. Shtetet mund të vendosin lirisht se cilat aspekte të marrëdhënieve zbatohen sipas përkufizimit të nenit 2 germa a.

Neni 6

E drejta e fëmijës për t'u informuar, konsultuar dhe shprehur mendimet e tij ose të saj

1. Fëmija që në bazë të së drejtës ndërkombëtare konsiderohet me zhvillim të plotë mendor ka të drejtën, përveç kur një gjë e tillë do të ishte haptazi në dëm të interesave të larta të tij ose të saj:

- të marrë të gjithë informacionin përkatës;
- të konsultohet;
- të shprehë mendimet e tij ose të saj.

2. Këtyre mendimeve, dëshirave dhe ndjenjave të konstatueshme të fëmijës u kushtohet vëmendja e duhur.

Neni 7

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve në lidhje me marrëdhëniet

Gjatë zgjidhjes së mosmarrëveshjeve në lidhje me marrëdhëniet, organet gjyqësore marrin të gjitha masat:

a) për të siguruar që të dy prindërit të jenë informuar për rëndësinë e vendosjes dhe të mbajtjes së marrëdhënieve të rregullta me fëmijën e tyre, për fëmijën dhe për ata vetë;

b) për të nxitur prindërit dhe persona të tjerë që kanë lidhje familjare me fëmijën për të lidhur marrëveshje miqësore në lidhje me marrëdhëniet, sidomos duke përdorur ndërmjetësimin familjar ose ndonjë formë tjetër për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve;

c) para marrjes së një vendimi, të sigurohen që disponojnë informacion të mjaftueshëm, sidomos nga ata që mbajnë përgjegjësinë familjare, me qëllim që të marrin një vendim në favor të interesave të larta të fëmijës, dhe, kur është e nevojshme, të marrin informacion shtesë nga organe ose personat e tjerë përkatës.

Neni 8

Marrëveshjet për marrëdhëniet

1. Shtetet palë nxisin, me anë të mjeteve që ata i konsiderojnë të përshtatshme, prindërit dhe personat e tjerë që kanë lidhje familjare me fëmijën të repsektojnë parimet e parashikuara në nenet 4 deri 7 kur përpilojnë ose ndryshojnë marrëveshjet mbi marrëdhëniet në lidhje me një fëmijë. Këto marrëveshje duhet që mundësisht të bëhen me shkrim.

2. Me kërkesë, organet gjyqësore, përveç kur parashikohet ndryshe në ligjin e brendshëm, e konfirmojnë një marrëveshje mbi marrëdhëniet në lidhje me një fëmijë, përveç kur kjo është kundër interesave të larta të fëmijës.

Neni 9

Zbatimi i vendimeve në lidhje me marrëdhëniet

Shtetet Palë marrin të gjitha masat e duhura për të siguruar që vendimet në lidhje me marrëdhëniet të zbatohen.

Mbrojtja dhe garancitë që jepen në lidhje me marrëveshjet

1. Secili shtet palë parashikon dhe nxit zbatimin e mbrojtjes dhe garancive. Ai i komunikon, nëpërmjet organeve të tij qendrore, Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës, brenda tre muajsh pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente për atë shtet palë, të paktën tre kategori mbrojtjesh dhe garancish të parashikuara nga ligji i brendshëm përveç mbrojtjes dhe garancive të përmendura në paragrafin 3 të nenit 4 dhe në germën b të paragrafit 1 të nenit 14 të kësaj Konvente. Ndryshimi i mbrojtjes dhe garancive të dhëna komunikohet sa më parë që të jetë e mundur.

2. Kur e kërkojnë rrethanat e çështjes, organet gjyqësore në çdo kohë mund të marrin një vendim mbi marrëdhëniet që t'i nënshtrohet mbrojtjes dhe garancive për sigurimin e zbatimit të këtij vendimi, që fëmija të kthehet në fund të afatit të marrëdhënies në vendin ku ai ose ajo banon zakonisht, ose që ai ose ajo të mos lëvizet në mënyrë të parregullt.

a) Mbrojtja dhe garancitë për të siguruar që vendimi të zbatohet, mund të përfshijnë sidomos:

- mbikëqyrjen e marrëdhënies;
- detyrimin për një person të sigurojë shpenzimet e udhëtimit dhe të qëndrimit të fëmijës dhe, nëse është e nevojshme, të çdo personi tjetër që e shoqëron fëmijën;
- një garanci, që depozitohet nga personi me të cilën fëmija banon rregullisht, për të siguruar që personi i cili kërkon marrëdhënie me fëmijën të mos pengohet për të hyrë në marrëdhënie;
- një gjobë që i vihet personit me të cilën fëmija banon zakonisht, nëse ky refuzon të përmbushë vendimin mbi marrëdhëniet.

b) Mbrojtja dhe garancitë për të siguruar kthimin e fëmijës ose parandalimin e kthimit të parregullt mund të përfshijë sidomos:

- dorëzimin e pasaportave ose dokumenteve të identitetit dhe, kur është e nevojshme, një dokument që të tregojë se personi që kërkon të ketë marrëdhënie ka njoftuar organin kompetent konsullor për këtë dorëzim gjatë periudhës së marrëdhënies;
- garancitë financiare;
- barrët mbi pasurinë;
- detyrimet ose marrëveshjet para gjykatës;
- detyrimin e personit që ka marrëdhënie me fëmijën për t'u paraqitur së bashku me fëmijën rregullisht para një organi kompetent, si zyra për mirëqenien e rinisë ose një rajon policie, në vendin ku duhet të ushtrohet marrëdhënia;
- detyrimin e personit që kërkon të hyjë në marrëdhënie që të paraqesë një dokument të lëshuar nga shteti ku duhet të zhvillohet marrëdhënia, që të vërtetojë njohjen dhe deklarin e ekzekutueshmërisë së kujdestarisë ose të një vendimi mbi marrëdhëniet, ose të dyja, para se të merret vendimi për marrëdhëniet ose para se të fillojë marrëdhënia;
- caktimin e kushteve në lidhje me vendin ku duhet të zhvillohet marrëdhënia dhe, nëse është e nevojshme, regjistrimin në ndonjë sistem kombëtar ose ndërkufitar, të ndalimit që pengon fëmijën për t'u larguar nga shteti ku duhet të zhvillohet marrëdhënia.

3. Kjo mbrojtje dhe këto garanci janë të përcaktuara me shkrim ose të provuara me shkrim dhe janë pjesë e vendimit për marrëdhëniet ose marrëveshjes së konfirmuar.

4. Nëse mbrojtja dhe garancitë duhet të zbatohen në një shtet tjetër palë, organi gjyqësor mundësisht vendos mbrojtje dhe garanci të tilla të përshtatshme për t'u zbatuar në atë shtet palë.

KAPITULLI III

MASAT PËR TË NXITUR DHE PËRMIRËSUAR MARRËDHËNIET NDËRKUFITARE

Organet qendrore

1. Çdo shtet palë emëron një organ qendror për të kryer funksionet e parashikuara nga kjo Konventë në rastet e marrëdhënieve ndërkufitare.

2. Shtetet federale, shtetet me më shumë se një sistem ligjor ose shtetet që kanë pjesë territoriale autonome janë, të lira të emërojnë më shumë se një organ qendror dhe të përcaktojnë hapësirën territoriale dhe personale të funksioneve të tyre. Kur një shtet ka emëruar më shumë se një

organ qendror, ai emëron një organ qendror të cilit i dërgohet çdo korrespondencë për ta transmetuar tek organi përkatës qendror brenda atij shteti.

3. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës njoftohet për çdo emërim sipas këtij neni.

Neni 12

Detyrat e organeve qendrore

Organet qendrore të shteteve palë:

a) bashkëpunojnë me njëri-tjetrin për të nxitur bashkëpunimin ndërmjet organeve kompetente, duke përfshirë organet gjyqësore në vendet e tyre përkatëse për të arritur qëllimet e Konventës. Ata veprojnë me të gjithë shpejtësinë dhe efektivitetin e duhur;

b) me qëllim që të lehtësohet zbatimi i kësaj Konvente, pajisin, pas kërkesës përkatëse, njëri-tjetrin me informacion në lidhje me ligjet e brendshme që rregullojnë përgjegjësitë prindërore, duke përfshirë marrëdhëniet dhe me çdo informacion të detajuar në lidhje me mbrojtjen dhe garancitë përveç atyre të parashikuara sipas paragrafit 1 të nenit 10, dhe shërbimet e ofruara prej tyre (duke përfshirë shërbimet ligjore, të financuara me fonde publike ose të tjera), si dhe me informacione mbi çdo ndryshim në këto ligje dhe shërbime;

c) bëjnë të gjitha përpjekjet për të zbuluar vendndodhjen e fëmijës;

d) sigurojnë transmetimin e kërkesave për informacion që vijnë nga organet kompetente në lidhje me çështjet ligjore ose faktike mbi një gjykim të papërfunduar;

e) e mbajnë njëri-tjetrin të informuar për çdo vështirësi që mund të lindë gjatë zbatimit të Konventës dhe, nëse është e mundur, mënjanojnë pengesat për zbatimin e saj.

Neni 13

Bashkëpunimi ndërkombëtar

1. Organet gjyqësore, organet qendrore dhe organet sociale dhe të tjera të shteteve palë përkatëse, duke vepruar brenda kompetencës së tyre, bashkëpunojnë në lidhje me gjykimet mbi marrëdhëniet ndërkufitare.

2. Organet qendrore ndihmojnë veçanërisht organet gjyqësore të shteteve palë për të komunikuar me njëri-tjetrin dhe në marrjen e informacionit dhe të ndihmës që është e nevojshme për të arritur objektivat e kësaj Konvente.

3. Në çështjet ndërkufitare, organet qendrore ndihmojnë fëmijët, prindërit dhe personat e tjerë që kanë lidhje familjare me fëmijën sidomos për të filluar gjykimin në lidhje me marrëdhënien ndërkufitare.

Neni 14

Njohja dhe ekzekutimi i vendimeve për marrëdhëniet ndërkombëtare

1. Shtetet palë parashikojnë, duke përfshirë ato që kur është e mundur janë në përputhje me instrumentet ndërkombëtare:

a) një sistem për njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve të dhëna në shtetet e tjera palë në lidhje me marrëdhëniet dhe të drejtën e kujdestarisë;

b) një procedurë ku vendimet në lidhje me marrëdhëniet dhe të drejtën e kujdestarisë të dhënë në shtete të tjera palë të mund të njihen dhe të deklarohen të ekzekutueshme para se të ushtrohet marrëdhënia në shtetin pritës.

2. Nëse një shtet palë e kushtëzon një njohje apo ekzekutim ose të dyja bashkë për një vendim të huaj me ekzistencën e një marrëveshjeje ose të reciprocitetit, ai mund ta konsiderojë këtë Konventë si bazë ligjore për njohjen ose ekzekutimin, apo të dyjave bashkë, të një vendimi të huaj për marrëdhëniet.

Neni 15

Kushtet për zbatimin e vendimeve për marrëdhëniet ndërkufitare

Organi gjyqësor i shtetit palë ku duhet të zbatohet një vendim mbi një marrëdhënie ndërkufitare të dhënë në një shtet tjetër palë, në momentin e njohjes ose të deklarimit të ekzekutueshmërisë së këtij vendimi për marrëdhëniet ose në një moment të mëvonshëm, mund të përcaktojë ose adoptojë kushtet për zbatimin e tij, si dhe çdo mbrojtje ose garanci të lidhura me të, nëse kjo është e nevojshme për të lehtësuar ushtrimin e kësaj marrëdhënieje, me kusht që elementet thelbësore të vendimit të respektohen dhe të merren parasysh, sidomos ndryshimi i rrethanave dhe i marrëveshjeve të kryera nga personat e interesuar. Në asnjë rrethanë, vendimi i huaj nuk mund të rishikohet në themel.

Neni 16

Rikthimi i një fëmije

1. Kur një fëmijë nuk rikthehet në përfundim të një marrëdhënieje ndërkufitare në bazë të një vendimi mbi këtë marrëdhënie, organet kompetente, me kërkesë, sigurojnë rikthimin e menjëhershëm të fëmijës, dhe kur është e mundur duke zbatuar dispozitat përkatëse të instrumenteve ndërkombëtare, të ligjit të brendshëm dhe, kur është e mundur, duke zbatuar mbrojtjen dhe garancitë sipas parashikimit të bërë në vendimin për marrëdhënien.

2. Një vendim për rikthimin e fëmijës merret, kur është e mundur, brenda gjashtë javëve nga data e bërjes së kërkesës për rikthimin.

Neni 17

Shpenzimet

Përveç shpenzimeve të riadhesimit, çdo shtet palë merr përsipër për të mos pretenduar ndonjë pagesë nga kërkesa në lidhje me çdo masë të marrë sipas kësaj Konvente nga vetë organet qendrore të atij shteti në emër të kërkuesit.

Neni 18

Kërkesat për gjuhën

1. Në varësi të çdo marrëveshjeje të veçantë të bërë ndërmjet organeve qendrore përkatëse:

a) korrespondenca e dërguar organit qendror të shtetit pritës përpilohet në gjuhën zyrtare ose në një nga gjuhët zyrtare të atij shteti, ose shoqërohet me një përkthim në këtë gjuhë.

b) organi qendror i shtetit pritës megjithatë pranon dhe korrespondencën në anglisht ose frëngjisht, ose të shoqëruar me një përkthim në një nga këto gjuhë.

2. Korrespondenca që del nga organi qendror i shtetit pritës, duke përfshirë edhe rezultatet e hetimeve të kryera, mund të bëhen në gjuhën zyrtare ose në një nga gjuhët zyrtare të atij shteti, ose në anglisht apo frëngjisht.

3. Megjithatë, një shtet palë, nëpërmjet një deklarate drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës, mund të kundërshtojë përdorimin e anglishtes ose të frëngjishtes sipas paragrafëve 1 dhe 2 të këtij neni në çdo kërkesë, korrespondencë ose dokumente të tjera dërguar organeve qendrore.

KAPITULLI IV

RAPORTI ME INSTRUMENTET E TJERA

Neni 19

Raporti me Konventën europiane mbi njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve në lidhje me kujdestarinë e fëmijëve dhe rivendosjen e kujdestarisë mbi fëmijët

Paragrafët 2 dhe 3 të nenit 11 të Konventës europiane të 20 majit 1980 (ETS nr.105) mbi njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve në lidhje me kujdestarinë e fëmijëve dhe rivendosjen e kujdestarisë mbi fëmijët nuk zbatohet në marrëdhëniet ndërmjet shteteve palë, të cilat janë gjithashtu shtete palë në këtë Konventë.

Neni 20

Raporti me instrumente të tjera

1. Kjo Konventë nuk cenon asnjë instrument tjetër ndërkombëtar në të cilën shtetet palë në këtë Konventë janë palë ose do të bëhen palë i cili përmban dispozita mbi çështje që janë rregulluar në këtë Konventë. Kjo Konventë nuk cenon sidomos zbatimin e instrumenteve të mëposhtme ligjore:

a) Konventën e Hagës të 5 tetorit 1961 mbi kompetencën e organeve dhe ligjin e zbatuar për mbrotjen e të miturve.

b) Konventën europiane mbi njohjen dhe ekzekutimin e vendimeve në lidhje me kujdestarinë e fëmijëve dhe rivendosjen e kujdestarisë mbi fëmijët të 20 majit 1980 sipas nenit 19 të mësipërm.

c) Konventën e Hagës të 25 tetorit 1980 mbi aspektet civile të rrëmbimit të fëmijëve në nivel ndërkombëtar.

d) Konventën e Hagës të 19 tetorit 1996 mbi juridiksionin, ligjin e zbatueshëm, njohjen, ekzekutimin dhe bashkëpunimin në lidhje me përgjegjësinë prindërore dhe masat për mbrojtjen e fëmijëve.

2. Asgjë në këtë Konventë nuk i pengon palët të lidhin marrëveshje ndërkombëtare që plotësojnë ose zhvillojnë më tej dispozitat e kësaj Konvente apo që zgjerojnë sferën e zbatimit të tyre.

3. Në marrëdhëniet e tyre reciproke, shtetet palë që janë anëtare të Komunitetit European zbatojnë rregullat e Komunitetit dhe kështu nuk zbatojnë rregullat që rrjedhin nga kjo Konventë, përveç kur nuk ka rregull komunitar që të rregullojë lëndën në fjalë.

KAPITULLI V

NDRYSHIMET E KONVENTËS

Neni 21

Ndryshimet

1. Çdo propozim për ndryshimin e kësaj Konvente të paraqitur nga një palë i komunikohet Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës dhe ky i fundit ia paraqet këtë shteteve anëtare të Këshillit të Europës, çdo nënshkuresi, çdo shteti palë, Komunitetit European, çdo shteti të ftuar për ta nënshkruar këtë Konventë sipas dispozitave të nenit 22 dhe çdo shteti të ftuar për të aderuar në këtë Konventë sipas dispozitave të nenit 23.

2. Çdo ndryshim i propozuar nga një palë i komunikohet Komitetit European për Bashkëpunimin Ligjor (KEBL), i cili i paraqet Komitetit të Ministrave mendimin e tij mbi ndryshimin e propozuar.

3. Komiteti i Ministrave e merr në shqyrtim ndryshimin e propozuar dhe mendimin e paraqitur nga KEBL dhe, pas konsultimeve me palët e Konventës, të cilët nuk janë anëtarë të Këshillit të Europës, mund të miratojë ndryshimin.

4. Teksti i çdo ndryshimi të miratuar nga Komiteti i Ministrave në pajtim me paragrafin 3 të këtij neni u paraqitet për pranim palëve.

5. Çdo ndryshim i aprovuar në pajtim me paragrafin 3 të këtij neni hyn në fuqi në ditën e parë të muajit pas kalimit të një afati njëmuor pas datës në të cilën të gjitha palët kanë informuar Sekretarin e Përgjithshëm se e kanë pranuar atë.

KAPITULLI VI

DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 22

Nënshkrimi dhe hyrja në fuqi

1. Kjo Konventë është e hapur për t'u nënshkruar nga shtetet anëtare të Këshillit të Europës, shtetet joanëtare që kanë marrë pjesë në përpilimin e saj dhe nga Komuniteti European.

2. Kjo Konventë i nënshtrohet ratifikimit, pranimit ose aprovimit. Instrumentet e ratifikimit,

pranimit ose aprovimit depozitohen te Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës.

3. Kjo Konventë hyn në fuqi në ditën e parë të muajit pas kalimit të një afati tremujor pas datës në të cilën tre shtete, duke përfshirë të paktën dy shtete anëtare të Këshillit të Europës, kanë shprehur pëlqimin e tyre për të respektuar Konventën në pajtim me dispozitat e paragrafit të mësipërm.

4. Në lidhje me çdo shtet të përmendur në paragrafin 1 ose me Komunitetin European i cili e shpreh më vonë pëlqimin e tij për të respektuar Konventën, kjo hyn në fuqi në ditën e parë të muajit pas kalimit të një afati tremujor pas datës së depozitimit të instrumenteve të tij të ratifikimit, pranimit ose aprovimit.

Neni 23

Aderimi në Konventë

1. Pas hyrjes në fuqi të kësaj Konvente, Komiteti i Ministrave të Këshillit të Europës, pas konsultimeve me palët, mund të ftojë çdo shtet joanëtar të Këshillit të Europës, i cili nuk ka marrë pjesë në përpilimin e Konventës, të aderojë në këtë Konventë nëpërmjet një vendimi të marrë nga shumica e parashikuar në nenin 20d të statutit të Këshillit të Europës dhe me votën unanime të përfaqësuesve të shteteve kontraktuese që kanë të drejtën e një vendi në Komitetin e Ministrave.

2. Në lidhje me çdo shtet aderues, Konventa hyn në fuqi në ditën e parë të muajit pas kalimit të një afati tremujor pas datës së depozitimit të instrumentit të aderimit te Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës.

Neni 24

Zbatimi territorial

1. Çdo shtet ose Komunitet European, në momentin e nënshkrimit ose të depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, aprovimit ose aderimit, mund të përcaktojë territorin ose pjesët e territorit ku zbatohet kjo Konventë.

2. Çdo palë në një datë të mëvonshme dhe nëpërmjet një deklarate drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës mund ta zgjerojë zbatimin e kësaj Konvente për në çdo pjesë tjetër territori të përcaktuar në deklaratë dhe për ato marrëdhënie ndërkombëtare që ajo është e përgjegjshme dhe në emër të të cilit ajo është e autorizuar të marrë përsipër detyrime. Në lidhje me këtë pjesë territori, Konventa hyn në fuqi në ditën e parë të muajit pas kalimit të një afati tremujor pas datës së marrjes së një deklarate të tillë nga Sekretari i Përgjithshëm.

3. Çdo deklaratë e bërë sipas dy paragrafëve të mësipërm, në lidhje me çdo pjesë territori të përcaktuar në deklaratë, mund të tërhiqet nëpërmjet një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm. Tërheqja hyn në fuqi në ditën e parë të muajit pas kalimit të një afati tremujor pas datës së marrjes së një njoftimi të tillë nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 25

Rezervat

Nuk mund të bëhet asnjë rezervë për dispozitat e kësaj Konvente.

Neni 26

Denoncimi

1. Çdo Palë mund ta denoncojë këtë Konventë në çdo kohë nëpërmjet një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës.

2. Një denoncim i tillë hyn në fuqi në ditën e parë të muajit pas kalimit të një afati tremujor pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 27

Njoftimet

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës njofton shtetet anëtare të Këshillit të Europës, çdo shtet nënshkrues, çdo shtet palë, Komunitetin European, çdo shtet të ftuar për të nënshkruar këtë

Konventë sipas dispozitave të nenit 22 dhe çdo shtet të ftuar të aderojë në këtë Konventë në pajtim me dispozitat e nenit 23 për:

- a) çdo nënshkrim;
- b) depozitim të çdo instrumenti të ratifikimit, pranimi, aprovimi ose aderimit;
- c) çdo datë të hyrjes në fuqi të kësaj Konvente sipas neneve 22 dhe 23;
- d) çdo ndryshim të miratuar sipas nenit 21 dhe datën në të cilën hyn në fuqi një ndryshim i tillë;
- e) çdo deklaratë të bërë sipas dispozitave të nenit 18;
- f) çdo denoncim të bërë sipas dispozitave të nenit 26;
- g) çdo akt, njoftim ose komunikim tjetër, sidomos ata që janë parashikuar në nenet 10 dhe 11 të kësaj Konvente.

Si dëshmi të kësaj, të poshtëshënuarit, duke qenë të autorizuar rregullisht, kanë nënshkruar këtë Konventë.

Bërë në 15 maj 2003, në anglisht dhe frëngjisht të dyja tekstet njëlloj të vlefshme në një kopje të vetme e cila depozitohet në arkivat e Këshillit të Europës, Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës u transmeton kopje të vërtetuara të gjitha shteteve anëtare të Këshillit të Europës, shteteve joanëtare të cilat kanë marrë pjesë në hartimin e Konventës, Komunitetit Europian dhe çdo shteti që është ftuar të aderojë në këtë Konventë.

LIGJ

Nr.9360, datë 24.3.2005

PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË “MARRËVESHJEN EUROPIANE NË PLOTËSIM TË "KONVENTËS PËR TRAFIKUN RRUGOR, HAPUR PËR NËNSHKRIM NË VJENË MË 8 NËNTOR 1968", BËRË NË GJENEVË MË 1 MAJ 1971”

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Republika Shqipërisë aderon në “Marrëveshjen europiane në plotësim të "Konventës për trafikun rrugor, hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968", bërë në Gjenevë më 1 maj 1971”.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.4534, datë 13.4.2005 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë Alfred Moisiu

MARRËVESHJA EUROPIANE NË PLOTËSIM TË KONVENTËS MBI TRAFIKUN RRUGOR, E HAPUR PËR NËNSHKRIM NË VJENË MË 8 NËNTOR 1968, BËRË NË GJENEVË MË 1 MAJ 1971

Palët Kontraktuese, që janë gjithashtu Palë në konventën mbi trafikun rrugor, të hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968,
duke dëshiruar të arrijnë një unifikim më të madh të rregullave të trafikut në Europë,
ranë dakord si më poshtë:

Neni 1

1. Palët Kontraktuese, që janë Palë në konventën mbi trafikun rrugor, hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968, duhet të marrin masat e duhura që rregullat e trafikut në fuqi në vendet e tyre të jenë në përputhje me përmbajtjen e dispozitave dhe shtojcën e kësaj Marrëveshjeje.

2. Me kusht që të mos jenë aspak jo në përputhje me nenet e shtojcës së kësaj Marrëveshjeje,

a) rregullat e sipërpërmendura nuk kanë nevojë të ribëjnë të tilla nene që zbatohen në situata që nuk shfaqen në vendet e Palëve Kontraktuese në fjalë;

b) rregullat e sipërpërmendura mund të përfshijnë nene që nuk përmbahen në shtojcë.

3. Dispozitat e këtij neni nuk u kërkojnë Palëve Kontraktuese të vendosin penalitete për ndonjë shkelje të neneve të shtojcës, nëse janë të njëjta me ato të rregullave të tyre të trafikut.

Neni 2

1. Kjo Marrëveshje do të jetë e hapur për nënshkrim deri më 30 prill 1972 nga shtetet të cilat janë nënshkruese të konventës së trafikut rrugor, të hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968, ose kanë aderuar në të dhe janë anëtare të Komisionit Ekonomik të Kombeve të Bashkuara për Europën, ose janë pranuar në Komision me status konsultativ, në përputhje me paragrafin 8 të termave të referencës së Komisionit.

2. Kjo Marrëveshje do të jetë subjekt ratifikimi, pasi shtetet përkatëse kanë ratifikuar konventën e trafikut rrugor, e hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968, ose kanë aderuar në të. Instrumentet e ratifikimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

3. Kjo Marrëveshje do të mbetet e hapur për aderim nga secili prej shteteve të referuar në paragrafin 1 të këtij neni, të cilët janë Palë të konventës mbi trafikun rrugor, të hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968. Instrumentet e aderimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm.

Neni 3

1. Çdo shtet, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit ose të aderimit në këtë Marrëveshje, ose në çdo kohë më pas, mund të deklarojë, përmes një njoftimi dërguar Sekretarit të Përgjithshëm, që Marrëveshja do të bëhet e zbatueshme në të gjithë ose në pjesë të caktuara të territorit, përgjegjëse për marrëdhëniet ndërkombëtare të të cilit ky shtet është. Marrëveshja do të bëhet e zbatueshme për territoret ose në territoret e përmendura në njoftim 30 ditë pas marrjes së tij nga Sekretari i Përgjithshëm ose në datën e hyrjes në fuqi të kësaj Marrëveshjeje në shtetin që ka bërë njoftimin, cilidoqoftë i fundit.

2. Çdo shtet, i cili ka bërë një deklaratë sipas paragrafit 1 të këtij neni, mundet në çdo kohë më pas të deklarojë, përmes njoftimit drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm, që Marrëveshja do të pushojë së qeni e zbatueshme në territorin e përmendur në njoftim dhe Marrëveshja do të pushojë së qeni e zbatueshme në këtë territor 1 vit pas datës së marrjes së këtij njoftimi nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 4

1. Kjo Marrëveshje do të hyjë në fuqi 12 muaj pas datës së depozitimit të instrumentit të dhjetë të ratifikimit ose aderimit.

2. Për çdo shtet që e ratifikon ose aderon në të, kjo Marrëveshje pas depozitimit të instrumentit të dhjetë të ratifikimit ose aderimit, do të hyjë në fuqi 12 muaj pas datës së depozitimit nga ky shtet të instrumenteve të tij të ratifikimit ose aderimit.

3. Në rast se data e hyrjes në fuqi, sipas paragrafit 1 dhe 2 të këtij neni, paraprin atë që rezulton nga zbatimi i nenit 47 të konventës së trafikut rrugor, e hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968, kjo Marrëveshje do të hyjë në fuqi në kuptim të paragrafit 1 të këtij neni në datën më të mëvonshme nga të dyja.

Neni 5

Me hyrjen në fuqi kjo Marrëveshje do t'i japë fund dhe zëvendësojë në marrëdhëniet ndërmjet Palëve Kontraktuese, dispozitat e trafikut rrugor të Marrëveshjes europiane që plotëson konventën e trafikut rrugor dhe protokollin mbi shenjat rrugore dhe sinjalet e vitit 1949, nënshkruar në Gjenevë më 16 shtator 1950 dhe marrëveshjen europiane mbi zbatimin e nenit 23 të konventës së trafikut rrugor të vitit 1949, mbi përmasat dhe peshat e mjeteve që lejohet të qarkullojnë në disa rrugë të Palëve Kontraktuese, nënshkruar në Gjenevë më 16 shtator 1950.

Neni 6

1. Pasi kjo Marrëveshje ka hyrë në fuqi për 12 muaj, secila nga Palët Kontraktuese mund të propozojë një ose më shumë ndryshime të Marrëveshjes. Teksti i ndryshimeve të propozuara, e shoqëruar nga një memorandum shpjegues, do t'i transmetohet Sekretarit të Përgjithshëm, i cili do t'ua komunikojë atë të gjitha Palëve Kontraktuese. Palët Kontraktuese do të kenë mundësinë ta informojnë atë brenda një periudhe prej 12 muajsh nga data e përcjelljes nëse ata: a) pranojnë ndryshimin; b) kundërshtojnë ndryshimin; ose c) dëshirojnë të mbajnë një konferencë për të konsideruar ndryshimin. Sekretari i Përgjithshëm do gjithashtu të transmetojë tekstin e ndryshimit të propozuar shteteve të tjera, referuar në nenin 2 të kësaj Marrëveshjeje.

2. a) Çdo ndryshim i propozuar i komunikuar në përputhje me paragrafin 1 të këtij neni do të gjykohet i pranuar nëse brenda periudhës së 12 muajve referuar në paragrafin e mëparshëm me pak se një e treta e Palëve Kontraktuese informojnë Sekretarin e Përgjithshëm që ata ose e kundërshtojnë ndryshimin, ose dëshirojnë që një konferencë të mbahet për ta konsideruar atë. Sekretari i Përgjithshëm do të njoftojë të gjitha Palët Kontraktuese për çdo pranim ose refuzim të ndonjë ndryshimi të propozuar dhe të kërkesave që një konferencë të mbahet. Nëse numri i refuzimeve dhe kërkesave të tilla të marra gjatë një periudhe të caktuar prej 12 muajsh është më pak se një e treta e numrit total të Palëve Kontraktuese, Sekretari i Përgjithshëm do të njoftojë të gjitha Palët Kontraktuese që ndryshimi do të hyjë në fuqi 6 muaj pas përfundimit të periudhës prej 12 muajsh referuar paragrafit 1 të këtij neni për të gjitha Palët Kontraktuese me përjashtim ato të cilat, gjatë periudhës së caktuar, kanë refuzuar ndryshimin ose kërkuar mbajtjen e një konference për ta konsideruar atë.

b) Çdo Palë Kontraktuese, e cila, gjatë periudhës së 12 muajve, e ka refuzuar një ndryshim të propozuar ose ka kërkuar mbajtjen e një konference për ta konsideruar atë, mund, në çdo kohë pas përfundimit të kësaj periudhe, të njoftojë Sekretarin e Përgjithshëm që ai e pranon ndryshimin, dhe Sekretari i Përgjithshëm do t'ua komunikojë një njoftim të tillë të gjitha Palëve Kontraktuese. Ndryshimi do të hyjë në fuqi, në respekt të Palëve Kontraktuese të cilët kanë njoftuar pranimin e tij, 6 muaj pas datës në të cilën Sekretari i Përgjithshëm merr njoftimin.

3. Nëse një ndryshim i propozuar nuk është pranuar në përputhje me paragrafin 2 të këtij neni dhe, nëse brenda një periudhe prej 12 muajsh të specifikuar në paragrafin 1 të këtij neni, më pak se gjysma e numrit total të Palëve Kontraktuese informojnë Sekretarin e Përgjithshëm që ata refuzojnë ndryshimin e propozuar dhe nëse një e treta e numrit total të Palëve Kontraktuese, por jo më pak se pesë, e informojnë atë që e pranojnë ndryshimin ose dëshirojnë të mbahet një konferencë për ta konsideruar. Sekretari i Përgjithshëm do të mbajë një konferencë për të konsideruar ndryshimin e propozuar ose çdo propozim tjetër, i cili mund t'i parashtrohet atij në përputhje me paragrafin 4 të këtij neni.

4. Nëse do të mbahet një konferencë, në përputhje me paragrafin 3 të këtij neni, Sekretari i Përgjithshëm do të ftojë në të, të gjitha Palët Kontraktuese dhe shtetet e tjera referuar në nenin 2 të kësaj Marrëveshjeje. Ai do t'u kërkojë të gjitha shteteve të ftuara në konferencë t'i paraqesin atij, së paku 6 muaj para datës së hapjes, çdo propozim për të cilin ata dëshirojnë që konferenca ta trajtojë, si dhe ndryshim të propozuar dhe do t'ua komunikojë të tilla propozime, së paku 3 muaj para datës së hapjes së konferencës, të gjitha shteteve të ftuara në këtë konferencë.

5.a) Çdo ndryshim i kësaj Marrëveshjeje do të gjykohet i pranuar nëse është miratuar nga një shumicë prej dy të tretave të shteteve të përfaqësuara në konferencë, me kushtin që kjo shumicë të përfshijë së paku dy të tretat e Palëve Kontraktuese të përfaqësuara në konferencë. Sekretari i

Përgjithshëm do të njoftojë të gjitha Palët Kontraktuese për miratimin e amendamentit, dhe amendamenti do të hyjë në fuqi brenda 12 muajsh pas datës së këtij njoftimi për të gjitha Palët Kontraktuese përjashtuar ato të cilat gjatë kësaj periudhe kanë njoftuar Sekretarin e Përgjithshëm që ato e refuzojnë këtë ndryshim.

b) Një Palë Kontraktuese, e cila ka refuzuar një ndryshim gjatë periudhës 12-mujore, në çdo kohë, mund të njoftojë Sekretarin e Përgjithshëm që e pranon ndryshimin, dhe Sekretari i Përgjithshëm do t'ua komunikojë një njoftim të tillë të gjitha Palëve të tjera Kontraktuese.

Ndryshimi do të hyjë në fuqi, përsa i përket Palëve Kontraktuese, të cilat kanë njoftuar pranimin e tij, gjashtë muaj pas marrjes nga Sekretari i Përgjithshëm të njoftimit ose në fund të periudhës 12-mujore kushdo qoftë më vonë.

6. Nëse ndryshimi i propozuar nuk gjykohet për t'u pranuar në zbatim të paragrafit 2 të këtij neni dhe nëse kushtet e përshkruara nga paragrafi 3 i këtij neni për mbajtjen e një konference nuk plotësohen, ndryshimi i propozuar do të vlerësohet i refuzuar.

7. Pavarësisht nga procedura e ndryshimit, e përshkruar në paragrafët 1-6 të këtij neni, shtojca e kësaj Marrëveshjeje mund të ndryshohet nga marrëveshja midis administratave kompetente të gjitha Palëve Kontraktuese. Nëse administrata e një Pale Kontraktuese thotë që legjislacioni i saj kombëtar e detyron atë të kushtëzojë miratimin e saj nga dhënia e një autorizimi specifik ose miratimi nga organi legjislativ, administrata kompetente e Palës Kontraktuese në fjalë do të konsiderohet të ketë dhënë miratimin e ndryshimit të shtojcës vetëm atëherë kur njoftohet Sekretari i Përgjithshëm që ka marrë autorizimin e kërkuar ose miratimin. Marrëveshja midis administratave kompetente mund të parashikojë që, gjatë një periudhe tranzicioni, nenet e mëparshme të shtojcës do të qëndrojnë në fuqi, në të tërën ose pjesërisht, njëkohësisht me nenet e reja. Sekretari i Përgjithshëm do të caktojë datën e hyrjes në fuqi të neneve të reja.

8. Çdo Shtet, në kohën e nënshkrimit, ratifikimit ose aderimit në këtë Marrëveshje, do të informojë Sekretarin e Përgjithshëm për emrin dhe adresën e administratës kompetente në lidhje me miratimin sipas paragrafit 7 të këtij neni.

Neni 7

Çdo Palë Kontraktuese mund ta denoncojë këtë Marrëveshje përmes njoftimit me shkrim dërguar Sekretarit të Përgjithshëm. Denoncimi do të ketë efekt 1 vit pas datës së marrjes nga Sekretari i Përgjithshëm të këtij njoftimi. Çdo Palë Kontraktuese, e cila pushon së qeni Palë e konventës mbi trafikun rrugor e hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968, do të pushojë së qeni njëkohësisht Palë e kësaj Marrëveshjeje.

Neni 8

Kjo Marrëveshje do të pushojë së qeni në fuqi nëse numri i Palëve Kontraktuese është më pak se 5 për çdo periudhë të 12 muajve të njëpasnjëshëm, ose në kohën kur konventa e trafikut rrugor, e hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968, pushon së qeni në fuqi.

Neni 9

1. Çdo mosmarrëveshje midis dy ose më shumë Palëve Kontraktuese, e cila lidhet me interpretimin ose zbatimin e kësaj Marrëveshjeje dhe në të cilën Palët janë të pamundura të merren vesh përmes negociatave ose mënyrave të tjera, do t'i referohet arbitrazhit, nëse ndonjë nga Palët Kontraktuese në mosmarrëveshje e kërkon kështu, dhe do t'i paraqitet njërit ose më shumë arbitrave të zgjedhur në marrëveshje të dyanshme midis Palëve në diskutim. Nëse Palët në diskutim dështojnë të bien dakord mbi zgjedhjen e arbitrit ose arbitrave brenda 3 muajve pas kërkesës për arbitrim, secila prej Palëve mund t'i kërkojë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për të caktuar se kujt do t'i drejtohet kërkesa për vendim.

2. Shpërblimi i arbitrit ose arbitrave të caktuar në përputhje me paragrafin 1 të këtij neni, do të caktohet nga Palët Kontraktuese në diskutim.

Neni 10

Asgjë në këtë Marrëveshje nuk interpretohet sikur pengon një Palë Kontraktuese të ndërmarrë veprime të tilla, që të jenë në përputhje me nenet e Kartës së Kombeve të Bashkuara dhe e kufizuar nga rrethanat e situatës, përderisa konsiderohet e nevojshme për sigurinë e jashtme dhe të brendshme të saj.

Neni 11

1. Çdo shtet, në kohën e nënshkrimit të Marrëveshjes ose të depozitimit të instrumenteve të tij të ratifikimit ose aderimit, mund të deklarojë që nuk e konsideron veten të lidhur nga neni 9 i kësaj Marrëveshjeje. Palë të tjera Kontraktuese nuk do të kushtëzohen nga neni 9 në respekt të çdo Pale Kontraktuese, e cila ka bërë të tillë deklaratë.

2. Rezerva për këtë Marrëveshje, të tjera nga ato të parashikuara në paragrafin 1 të këtij neni, do të lejohen me kushtin që të jenë të formuluar me shkrim dhe, nëse janë të formuluar para depozitimit të instrumenteve të ratifikimit ose aderimit, janë të konfirmuara në këtë instrument.

3. Çdo shtet, në kohën e depozitimit të instrumenteve të tij të ratifikimit të kësaj Marrëveshjeje ose aderimit në të, do të njoftojë Sekretarin e Përgjithshëm me shkrim se në ç'shallë ndonjë rezervë bërë konventës mbi trafikun rrugor të hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968 zbatohet për këtë Marrëveshje. Çdo rezervim i konventës mbi trafikun rrugor, e cila nuk është përhequr në njoftimin e bërë në kohën e depozitimit të instrumentit të ratifikimit të kësaj Marrëveshjeje ose aderimit në të do të gjykohet si e pazbatueshme për këtë Marrëveshje.

4. Sekretari i Përgjithshëm do t'ua komunikojë rezervat dhe njoftimet e bëra në vijim të këtij neni, të gjitha shteteve, referuar nenit 2 të kësaj Marrëveshjeje.

5. Çdo shtet, i cili ka bërë një deklaram, një rezervë ose një njoftim sipas këtij neni, mund ta tërheqë atë në çdo kohë përmes njoftimit dërguar Sekretarit të Përgjithshëm.

6. Çdo rezervë, e bërë në përputhje me paragrafin 2 ose njoftuar në përputhje me paragrafin 3 të këtij neni:

a) ndryshon, për Palën Kontraktuese, e cila ka bërë ose njoftuar rezervën, nenet e Marrëveshjes me të cilat lidhet rezerva, dhe shtrirjen e saj;

b) ndryshon këto nene në të njëjtën shkallë për Palët e tjera Kontraktuese në lidhje me Palën Kontraktuese, e cila ka bërë ose njoftuar rezervën.

Neni 12

Në vijim të deklarimeve, njoftimeve dhe komunikimeve të kërkuara në nenin 6 dhe 11 të kësaj Marrëveshjeje, Sekretari i Përgjithshëm do të njoftojë Palët Kontraktuese dhe shtetet e tjera të referuara në nenin 2 si më poshtë:

- a) nënshkrimet, ratifikimet dhe aderimet sipas nenit 2;
- b) njoftimet dhe deklarimet sipas nenit 3;
- c) datat e hyrjes në fuqi të kësaj Marrëveshjeje në përputhje me nenin 4;
- d) datën e hyrjes në fuqi të amendamenteve të kësaj Marrëveshjeje në përputhje me nenin 6, paragrafët 2, 5 dhe 7;
- e) denoncimet sipas nenit 7;
- f) përfundimin e kësaj Marrëveshjeje sipas nenit 8.

Neni 13

Pas 30 prillit 1972 origjinali i kësaj Marrëveshjeje do të depozitohet pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili do t'u dërgojë kopje të vërtetuara të gjitha shteteve referuar në nenin 2 të kësaj Marrëveshjeje.

Në dëshmi të kësaj, nënshkruesit, të mirautorizuar për këtë, kanë nënshkruar këtë Marrëveshje.

Bërë në Gjenevë, më 1 maj 1971, në një kopje të vetme në gjuhët anglisht, frëngjisht dhe rusisht, të tre tekstet me të njëjtën vlerë dhe autentike.

Shtojcë

Amendamenti 1 i Dokumentit E/ECE/813 – E/ECE/TRANS/567

(*Zëvendëson tekstin e shtojcës së mëparshme)

1. Për qëllime të kësaj shtojce, termi “konventë” nënkupton konventën e trafikut rrugor të hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968.

2. Kjo shtojcë përmban vetëm shtesat dhe ndryshimet e neneve korresponduese të konventës.

3. Shtesë e nenit 1 të konventës (Përkufizime)

Nënparagrafi (c)

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Zonë banimi” kupton një zonë me hyrje dhe dalje të treguara me shenja si të tilla;

Nënparagraf shtesë për t’u futur menjëherë pas nënparagrafit (c) të këtij neni.

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Zonë rezidenciale” kupton një zonë të projektuar në mënyrë të veçantë ku zbatohen rregulla të veçanta trafiku dhe e cila është e cilësuar me shenja si e tillë në hyrje-daljet e saj;

Nënparagrafi (n)

Mjetet me tri rrota, pesha pa ngarkesë e të cilave nuk i kalon 400 kg do të trajtohen si motoçikleta.

Nënparagrafë të tjerë për t’u shtuar në fund të këtij neni.

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Personat që tërheqin apo shtyjnë një karrocë fëmijësh, karrocë invalidi, ose ndonjë mjet tjetër të vogël pa motor, ose që shtyjnë një mjet me dy rrota dhe personat handikapatë që udhëtojnë në karroca invalidësh të drejtuar nga këta persona ose që lëvizin me hap, do të trajtohen si kalimtarë.”.

4. Shtesë e nenit 3 të Konventës (Detyrime të Palëve Kontraktuese)

Paragrafi 4

Masat referuar këtij paragrafi nuk mund as të ndryshojnë qëllimin e nenit 39 të konventës, as të bëjnë opsionale kushtet që përmban.

5. Shtesa të nenit 6 të Konventës (Instruksione të dhëna nga autoritetet zyrtare)

Paragrafi 3

Kushtet e këtij paragrafi, të cilat janë rekomandime në konventë bëhen të detyrueshme.

6. Shtesa të nenit 7 të konventës (Rregulla të përgjithshme)

Paragrafi 2

Kushtet e këtij paragrafi të cilat janë rekomandime në konventë do të jenë të detyrueshme.

Paragraf shtesë për t’u futur në fund të këtij neni

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Legjislacioni vendas do të hartojë rregulla si për përdorimin e rripave të sigurisë ose pajisje të ngjashme për fëmijë, si dhe për mbajtjen e fëmijëve në sediljet e përparme.”.

7. Shtesë e nenit 8 të konventës (Drejtuesit)

Paragrafi 2

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Legjislacioni vendas do të parashikojë që kopetë, kafshët me samar dhe ato që tërheqin ngarkesa, dhe, përjashtimisht në zona të veçanta të shënuara në hyrjet e tyre, të kafshëve të mëdha shtëpiake, vetëm, në grup ose tufa, do të kenë drejtues të aftë të drejtojnë kafshët gjatë gjithë kohës.”.

Paragrafi 5

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Çdo drejtues do të ketë automjetin e tij nën kontroll në mënyrë që të ushtrojë kujdesin e nevojshëm gjithë kohës. Ai do të jetë në njohje të rregullave të trafikut dhe të sigurisë, dhe të ketë parasysh faktorët të cilët mund të ndikojnë në sjelljen e tij, si lodhja, marrja e medikamenteve dhe drejtimi nën influencën e alkoolit dhe drogave.”.

Paragrafë të tjerë shtesë për t’u futur menjëherë pas paragrafit 5 të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet: “Legjislacioni vendas do të përcaktojë dispozita të veçanta lidhur me drejtimin nën influencën e alkoolit dhe të përkufizojë një nivel ligjor të alkoolit në gjak dhe, nëse është e mundur, një nivel të alkoolit në frymënxjerrje, si kufi që bën të pamundur drejtimin e automjetit. Sipas legjislacionit vendas vlera maksimale e alkoolit nuk do të asnjë rast të kalojë 0.80 gram për litër të alkoolit të pastër në gjak ose 0.40 mg për litër në ajrin e nxjerrë.”.

9. Shtesë e nenit 9 të konventës (Kopetë e bagëtive)

Dispozitat e këtij neni, i cili është një rekomandim në konventë, do të jenë të detyrueshme.

10. Shtesë e nenit 10 të konventës (Pozicioni në superstradë)

Titulli do të lexohet: “Pozicioni në rrugë”

Paragrafë shtesë për t’u futur menjëherë pas paragrafit të parë të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet:

“a) Përfshijtur në rast të nevojës absolute, çdo drejtues do të marrë ekskluzivisht, kur ato ekzistojnë, rrugët, superstradat, korsitë e caktuara për përdoruesit e rrugës në kategorinë e tij;

b) Ku nuk ka korsi të caktuara për ta, drejtuesit e motoçikletave, biçikletave dhe drejtuesit pa motor mund të drejtojnë përgjatë ndonjë kufiri rruge gjatë drejtimit të trafikut, nëse kjo mund të bëhet pa probleme për drejtuesit e tjerë të rrugës.”.

10. Shtesa të nenit 11 të konventës (Parakalime dhe lëvizje në trafik në linja)

Paragrafi 5, nënparagrafi (b)

Ky kusht nuk do të zbatohet.

Paragrafi 6, nënparagrafi (b)

Si rezultat i moszbatimit të nënparagrafit 5 (b) të këtij neni, kushti i frazës së fundit të këtij nënparagrafi nuk do të zbatohet.

Paragrafi 8, nënparagrafi (b)

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Menjëherë përpara ose në një kalim në nivel të papajisur me trarë ose gjysmë trarë, përveçse kur trafiku rrugor rregullohet me semaforë siç përdoret në kryqëzime.”.

Paragrafi 11

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë:

“a) Në zonat e banimit, në karrexhata ku së paku dy korsi janë rezervuar për trafikun në të njëjtin drejtim dhe janë të treguara me vijëzim gjatësor, dispozitat e nenit 10 paragrafi 3 të konventës nuk do të zbatohen; drejtuesit e automjeteve mund të përdorin atë korsi që i përshtatet më mirë destinacionit të tyre. Ata do të ndërrojnë korsi vetëm kur përgatiten për t’u kthyer djathtas apo majtas, për parakalim, për qëndrim, ose parkim, në përputhje me rregullat që administrojnë këto manovra.

b) Në rastin e përmendur në pikën (a) më sipër, automjetet në korsitë që i korrespondojnë drejtimit të trafikut që po lëvizin dhe që janë në anët e jashtme të karrexhatës nuk do të gjykojnë si parakaluese për qëllimin e dispozitave të këtij neni. Sidoqoftë, dispozitat e paragrafit 9 të këtij neni do të mbeten të aplikueshme.

c) Nënparagrafi (a) si sipër nuk do të zbatohet në superstarda dhe në rrugë të tjera si autostradat, të cilat janë të rezervuara për trafikun e automjeteve, të përcaktuara me shenja siç duhet dhe nuk afrojnë akses për dhe nga objektet anës rrugës, ose në çdo rrugë ku shpejtësia më shumë se 80 km (50 milje) në orë është e lejuar.”.

11. Shtesa të nenit 12 të konventës (Shkëmbimi me trafikun përballë)

Paragrafi 2

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Në rrugët malore dhe ato me pjerrësi të theksuar me karakteristika të ngjashme me ato në rrugët malore, ku kalimi i trafikut përballë është i pamundur ose i vështirë, është drejtuesi i automjetit që zbrit për poshtë, i cili do të tërhiqet në anë, në mënyrë që të lejojë çdo automjet që drejtohet në të përpjetë për të kaluar, përjashtojë ku ka vende për ndalime të përkohshme që mundësojnë automjetin të zhvendoset në anë të rrugës, duke pasur në konsideratë shpejtësinë dhe pozicionin e automjetit. Nëse automjeti që drejtohet në të përpjetë ka një vend të veçantë ndalimi përpara dhe nevoja për një nga automjetet të zbrapset mund të evitohet nëse automjeti që drejtohet në të përpjetë zhvendoset në këtë vendndalim. Kur një nga dy automjetet të cilat janë duke u shkëmbyer është i detyruar të tërhiqet në mënyrë që të bëhet kalimi i mundshëm, kombinimet e automjeteve do të kenë të drejtën e kalimit ndaj automjeteve të tjera, automjetet e rënda ndaj atyre të lehta dhe autobusët ndaj kamionëve; kur të dy automjetet janë të të njëjtës kategori, është drejtuesi i automjetit që drejtohet tatëpjetë, i cili do të zbrapset, përveç nëse është dukshëm më lehtë për drejtuesin e automjetit që drejtohet në të përpjetë për të vepruar kështu, për shembull, nëse ky i fundit është në një vendndalim.”.

12. Shtesa të nenit 13 të konventës (Shpejtësia dhe distanca midis automjeteve)

Paragrafi 1

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Çdo drejtues automjeti, kur rregullon shpejtësinë e automjetit, do t’i kushtojë vëmendje konstante rrethanave, në veçanti relievit, gjendjes së rrugës, kushteve dhe ngarkesës së automjetit, kushteve të motit dhe dendësisë së trafikut, në mënyrë që të jetë

në gjendje të ndalojë automjetin brenda harkut të shikimit përpara dhe i detyruar nga ndonjë pengesë e dukshme. Ai do të ngadalësojë dhe nëse është e nevojshme të ndalojë kurdoherë që rrethanat e kërkojnë, dhe veçanërisht kur dukshmëria nuk është e mirë.”.

Paragrafi 4

Ky paragraf, duke përhequr nënparagrafët e tij (a) dhe (b) do të lexohet si më poshtë: “Jashtë qendrave të banuara, në rrugë ku vetëm një korsi është caktuar për trafikun në atë drejtim, në mënyrë që të lehtësohet parakalimi, drejtuesit e automjeteve, të cilët janë subjekt i një kufizimi të veçantë shpejtësie, dhe drejtuesit e automjeteve ose të një kombinimi të automjeteve më shumë se 7 m gjatësi, përveç kur janë duke parakaluar ose përgatitur për parakalim, do të mbajnë një distancë të tillë nga automjetet motorike para tyre që automjetet e tjera që po i parakalojnë ato të mund të lëvizin pa rrezik në hapësirën përpara automjetit të parakaluar. Sidoqoftë, ky kusht nuk do të zbatohet në trafik me densitet ose në rrethana ku parakalimi është i ndaluar.”.

13. Shtesa të nenit 14 të konventës (Kërkesa të përgjithshme që rregullojnë manovrimet)

Paragrafi 1

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Çdo drejtues që dëshiron të kryejë një manovër si të dalë ose të futet në një korsi automjeteve të parkuara, të lëvizë djathtas ose majtas në karrexhatë, veçanërisht për të ndërruar korsitë, ose të kthehet majtas ose djathtas në një rrugë tjetër ose në një pronë që kufizon rrugën, duhet së pari të sigurohet që mund të veprojë kështu pa rrezik kundrejt përdoruesve të tjerë të rrugës që po udhëtojnë pas ose përpara tij ose janë duke e parakaluar, duke pasur vëmendjen për pozicionin e tyre, drejtimin dhe shpejtësinë.”.

14. Shtesa të nenit 15 të konventës (Rregullime të veçanta që lidhen me shërbimin e rregullt të transportit publik të mjeteve)

Kushti i këtij neni i cili është një rekomandim në konventë do të bëhet i detyrueshëm.

15. Shtesa të nenit 18 të konventës (Kryqëzimet dhe detyrimet për të dhënë përparësi)

Paragrafi 3

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Çdo drejtues që del në rrugë nga një pronë në kufi me rrugën duhet t’u japë prioritet përdoruesve të rrugës që po udhëtojnë në këtë rrugë.”.

Paragrafi 4, nënparagrafi (b)

Ky nënparagraf do të lexohet: “Në shtetet ku trafiku është në të majtë, e drejta e kalimit në kryqëzime do të rregullohet me shenja trafiku, semaforë dhe vijëzime.”.

Paragraf shtesë për t’u futur menjëherë pas paragrafit 7 të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Nuk do të ketë dispozita të këtij neni për t’u interpretuar sikur të ndalonin Palët Kontraktuese të ushtronin të drejtën e kalimit të përmendur në paragrafin 2 të këtij neni për të gjithë përdoruesit e rrugës.”.

16. Shtesa të nenit 20 të konventës (Rregulla të zbatueshme për këmbësorët)

Paragrafi 1

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Këmbësorët, kur është e mundur, do të mënjanojnë përdorimin e karrexhatës; nëse ata e përdorin do të veprojnë me kujdes dhe të mos në mënyrë të panevojshme bllokojnë ose pengojnë trafikun.”.

Paragraf shtesë për t’u futur menjëherë pas paragrafit 2 të këtij neni

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Kushtet e paragrafit 2 të këtij neni të konventës nuk qëndrojnë për personat handikapatë që udhëtojnë në karroca invalidësh të cilët në të gjitha rastet mund të përdorin karrexhatën.”.

Paragrafi 4

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Kalimtarët që ecin në karrexhatë në përputhje me paragrafin 2, të paragrafit shtesë menjëherë pas atij me numër 2 dhe të paragrafit 3 të këtij neni, do të qëndrojnë sa më shumë e mundur në kufi të karrexhatës.”.

Paragrafi 5

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë:

“a) Jashtë qendrave të banuara, këmbësorët që ecin në karrexhatë do të qëndrojnë në anë të kundërt me atë të drejtimit të trafikut, përveçse do të kishte rrezik po të vepronin kështu, ose në rrethana të veçanta. Sidoqoftë, personat që shtynë një biçikletë ose motoçikletë, personat handikapatë që udhëtojnë në karroca invalidësh dhe grupe këmbësorësh të drejtuar nga një person i ngarkuar ose që formojnë një procesion, do të mbajnë krahun e karrexhatës në drejtim të trafikut. Nëse ata krijojnë një procesion, kalimtarët që përdorin një karrexhatë do të lëvizin në një kolonë të vetme, nëse është e

mundur dhe siguria rrugore e kërkon këtë veçanërisht kur pamja është e dobët ose ka një trafik mjaft të dendur.

b) Kushtet e nënparagrafit (a) të këtij paragrafi mund të jenë të zbatueshme në zonat e banimit.”

Paragrafi 6, nënparagrafi (c)

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Për të kaluar përmes rrugën në vend tjetër, përveç ku ka vendkalime për këmbësorë, ata nuk mund të ecin në karrexhatë, pa u siguruar së pari që nuk pengojnë trafikun e automjeteve. Këmbësorët do të kalojnë në karrexhatë në kënd të drejtë me aksin e saj.”.

17. Shtesa të nenit 21 të konventës (Sjellja e drejtuesve kundrejt këmbësorëve)

Paragrafi 3

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Pa paragjykitje ndaj kushteve të nenit 7, paragrafi 1 dhe nenit 13, paragrafit 1 të konventës, nëse nuk ka në karrexhatë shenja sinjalizuese për kalimtarë, drejtuesit që kthehen në një rrugë tjetër do të japin të drejtë kalimi, nëse e nevojshme dhe të ndalojnë, për kalimtarët që po ecin në karrexhatë. Ata, gjithashtu do t’i kushtojnë vëmendje të veçantë kalimtarëve që kryqëzojnë rrugën për t’i hipur një automjeti transporti publik ose pasi kanë zbritur nga ai.”.

Paragrafë shtesë për t’u futur në fund të këtij neni

Këta paragrafë do të lexohen si më poshtë:

“- Kur, në rrugët e rezervuara për kalimtarët, disa automjete janë të lejuara të kalojnë në rrethana të veçanta, legjislacioni vendas mund të përcaktojë rregulla që administrojnë sjelljen e përdoruesve të rrugës, në mënyrë që të shmangen konfliktet midis përdoruesve të rrugës dhe të vendoset një maksimum shpejtësie limit, kështu që drejtuesit të ndalojnë në kohë për të evituar rrezikun ndaj këmbësorëve.

- Asnjë drejtues nuk do të hyjë në një kalim këmbësorësh pa u siguruar më parë që ai nuk është i detyruar të ndalojë.

- Drejtuesit që futen në rrugë nga një zonë që është në kufi me të do t’u japin të drejtën e kalimit këmbësorëve.”.

18. Shtesa të nenit 23 të konventës (Qëndrimi dhe parkimi)

Paragrafi 2, nënparagrafi (b)

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Automjetet, përveç dyrrrotakëve pa elemente anësore, nuk do të parkohen në krah të njëri-tjetrit në karrexhatë: Qëndrimi ose parkimi i mjeteve në rast se konfigurimi i zonës e lejon ndryshe, do të jetë paralel me kufirin e karrexhatës.”.

Paragrafi 3, nënparagrafi (a)

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Qëndrimi ose parkimi i një mjeti do të ndalohej në karrexhatë:

i) 5 metra para vendkalimit të këmbësorëve, mbi vendkalimet e këmbësorëve, mbi kalimet për çiklistë, në kalimet në nivel;

ii) Mbi rrugë të tramvajeve ose shina mbi rrugë ose afër kalimeve të tilla, në mënyrë të tillë që lëvizja e trenave apo tramvajeve të pengohet.”.

Tekst shtesë për t’u futur menjëherë pas pikës (ii) të këtij nënparagrafi.

Ky tekst do të lexohet si më poshtë: “Nëpër afrime të kryqëzimeve 5 m nga zgjatimi i kufirit më të afërt të karrexhatës transversale dhe në vetë kryqëzimet, përveç ku është treguar ndryshe nga sinjalitika apo vijëzimet.”.

Paragrafi 3, nënparagrafi (c) (i)

Ky kusht do të lexohet si më poshtë: “Në distancën e dhënë nga legjislacioni vendas, në përfrimet e kryqëzimeve në nivel dhe 15 m nga dy anët e vendqëndrimeve të autobusit, trolejbusit ose mjeteve në shina, përveçse legjislacioni vendas kërkon një distancë më të vogël.”.

Paragrafi 5

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë:

“a) Çdo automjet motorik ndryshe nga dyrrrotakët pa elemente anësore, dhe çdo rimorkio çift ose jo, duhet, kur është e ndaluar në karrexhatë jashtë zonave të banuara, të sinjalizohet për shoferët që afrohen në mënyrë të tillë që t’u japë atyre paralajmërim të përshtatshëm për prezencën e tij:

i) nëse drejtuesi ka qenë i detyruar për të ndaluar automjetin e tij në një vend ku qëndrimi

është i ndaluar në përputhje me paragrafin 3 (b) (i) ose (ii) të këtij neni të konventës;

ii) nëse kushtet janë të tilla që drejtuesit që afrohen nuk mund, ose mundën me vështirësi, të jenë të lajmëruar në kohë për pengesën të cilën automjeti paraqet.

b) Këto kushte të nënparagrafit (a) të këtij paragrafi mund të bëhen të zbatueshme në zonat e banuara.

c) Është e rekomandueshme, për zbatimin e kushteve të këtij paragrafi, që legjislacioni vendas do të paraqesë për përdorim një nga metodat referuar në shtojcën 5 paragrafi 56 i konventës.”.

Paragraf shtesë për t’u futur në fund të këtij neni

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë:

“a) Legjislacioni vendas mund të lejojë personat me aftësi të kufizuar të parkojnë automjetet e tyre në rrugët publike ku parkimi është ose i ndaluar, ose pas një kohe të caktuar ku parkimi është i ndaluar.

b) Shtetet mund të pajisin personat me aftësi të kufizuar me një dokument që mban një simbol ndërkombëtar për këtë kategori dhe emrin e mbajtësit. Ky dokument do të tregohet sa herë këta persona përdorin facilitetet referuar në nënparagrafin (a) me sipër. Palët Kontraktuese do t’i njohin këto dokumente të nxjerra nga to dhe të lejojnë personat me këto dokumente t’i përdorin facilitetet referuar në nënparagrafin (a) më sipër.”.

19. Shtesa të nenit 25 të konventës (Autostradat dhe rrugë të ngjashme)

Paragrafi 1

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Në autostrada dhe në përafrime të veçanta ose dalje rrugësh të shënuara si autostrada,

a) përdorimi i rrugës do të ndalohet për këmbësorët, kafshët, biçikletat, motoçikletat dhe të gjitha mjetet të tjera nga automjetet dhe rimorkiot e tyre, dhe për automjetet ose rimorkiot të cilat janë të pamundura, për shkak të projektimit të tyre, të kapin në një rrugë të drejtë një shpejtësi të përcaktuar nga legjislacioni vendas, por jo më të vogël se 40 km/orë;

b) Drejtuesve nuk u lejohej:

i) Për të parkuar automjetet e tyre të qëndrojnë ose të parkohen në vend tjetër nga ato të vendeve të shënuara si parkime; nëse një automjet është i detyruar të qëndrojë, drejtuesi i tij duhet ta lëvizë atë jashtë karrexhatës dhe gjithashtu dhe nga kufiri i rrugës dhe, nëse është i pamundur të bëjë kështu, menjëherë të sinjalizohet prezenca e automjetit në një distancë të tillë që të lajmërojë drejtuesit që po afrohen në kohë; nëse një automjet është përhequr në situatë për të cilën zbatohet neni 23 paragrafi 5 i konventës, është e rekomandueshme që legjislacioni vendas do të parashikojë për përdorim një nga zbatimet e referuara në shtojcën 5 paragrafi 56 i konventës;

ii) Për të bërë kthesa U për të udhëtuar në drejtim të kundërt dhe të lëvizet mbi vijë ndarëse qendrore, duke përhequr dhe mbikalimet që lidhin dy karrexhatat.”

c) Procesionet, demonstrimet, grumbullimet, paradat e motorëve, evenimentet sportive, testet teknike të automjeteve dhe shasitë e motorëve do të jenë subjekte të përjashtuara nga këto dispozita, nëse janë pjesë e legjislacionit vendas.”

Paragrafë shtesë për t’u futur menjëherë pas paragrafit 1 të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Atje ku një autostradë përfshin tre ose katër korsi për të njëjtin drejtim të trafikut, të drejtuesit e automjeteve të mallrave të më shumë se 3,5 ose të kombinimit të automjeteve me më shumë se 7 m në gjatësi nuk lejohen të marrin ndonjë korsi tjetër veç dy korsive më afër buzës së karrexhatës në përputhje me drejtimin e trafikut.”.

Paragrafë shtesë për t’u futur menjëherë pas paragrafit 3 të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Automjetet të tërhequra me anën e një automjeti tjetër do të ndalohen të kenë akses në superstrada, në rast se nuk ka përjashtime nga legjislacioni vendas. Automjetet me defekte do të lënë superstradën në daljen më të afërt. Për efekt të këtij rregulli, pajisje tërheqëse mund të jenë litarët, kavot etj.”.

Paragrafi 4

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Për arsye të zbatimit të paragrafit 1 të këtij neni i rishkruar si më sipër, të paragrafit shtesë për t’u lexuar menjëherë pas paragrafit 1, dhe të paragrafëve 2 dhe 3 të këtij neni të konventës rrugë të tjera të rezervuara për trafikun e automjeteve, me sinjalistikën e duhur dhe që nuk ofrojnë akses për dhe nga prona gjatë tyre do të trajtohen si autostrada.”.

20. Shtesë e nenit 27 të konventës (Rregulla të veçanta të zbatueshme për çiklistët dhe

motoçiklistët)

Paragrafi 2

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Është e ndaluar për çiklistët për të drejtuar mjetin pa mbajtur duart në timon së paku njërën dorë, të lejojnë veten të tërhiqen nga një mjet tjetër, ose të mbajne, tërheqin ose shtynë objekte që pengojnë drejtimin e biçikletës ose rrezikojnë përdorues të tjerë rruge. Të njëjtat dispozita do të zbatohen për motoçiklistët; për më tepër, sidoqoftë, motoçiklistët do të mbajnë duart në timon, përveç atëherë kur do të japin sinjal në përputhje me konventën.”.

Paragrafi 4

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Motoçiklistët mund të autorizohen të përdorin korsitë e çiklistëve dhe, nëse konsiderohet e këshillueshme, të ndalohen të përdorin pjesën tjetër të karrexhatës.”.

Paragraf shtesë për t’u futur në fund të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Mbajtja e helmetave protektive është e detyrueshme për drejtuesit dhe pasagjerët e motoçikletave dhe motorëve, përveç rasteve të përjashtuara nga legjislacioni vendas.”.

20 bis. Nene shtesë për t’u futur menjëherë pas nenit 27 të konventës

Këto nene do të lexohen si më poshtë:

“Neni 27 bis Rregulla të veçanta të përdorshme për zonat rezidenciale të treguara me shenja si të tilla.

Në zonat rezidenciale, të treguara si të tilla:

- a) Kalimtarët mund të përdorin rrugën në të gjithë gjerësinë. Lojërat janë të lejuara;
- b) Drejtuesit do të drejtojnë me shpejtësi të ulët, siç përshkruhet nga legjislacioni vendas dhe në të cilin në asnjë rast nuk do të kalojë 20 km (12 milje) në orë;
- c) Drejtuesit nuk do të vënë në rrezik kalimtarët ose të sillen në një mënyrë penguese. Nëse është e nevojshme ata do të ndalojnë;
- d) Kalimtarët nuk do të pengojnë trafikun e automjeteve në mënyrë të panevojshme;
- e) Parkimi është i ndaluar, përveç ku lejohet nga shenjat treguese;
- f) Në kryqëzime, përdoruesit e rrugës që dalin nga një zonë rezidenciale do t’u japin të drejtë kalimi përdoruesve të tjerë, përveçse kur parashikohet ndryshe në legjislacionin vendas.

Neni 27 ter Zonat e kalimtarëve

Legjislacioni vendas mund të hartojë dispozita për kalimtarët duke përhequr një ose më shumë rrugë të rezervuara për trafikun e këmbësorëve dhe veçanërisht kushtet për përjashtime të aksesit të automjeteve.

Neni 27 quarter Rregulla të veçanta të përdorshme për personat që bëjnë punime ndërtimi dhe mirëmbajtje në rrugë.

Personat që ndërtojnë apo mirëmbajnë rrugët do të veshin veshje fluoreshente me shkëlqim, për t’i bërë plotësisht të dallueshëm gjatë natës.”

21. Shtesa të nenit 29 të konventës (Mjetet që qëndrojnë mbi shina)

Paragrafi 2

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Rregulla të veçanta që e ndryshojnë nga ato të parashtruara në kapitullin II të konventës mund të miratohen për lëvizjen e mjeteve që qëndrojnë mbi shina në rrugë. Sidoqoftë, rregulla të tilla nuk mund të krijojnë konflikt me dispozitat e nenit 18 paragrafi 7 të konventës.”.

Paragraf shtesë për t’u futur në fund të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Mjetet që qëndrojnë mbi shina në lëvizje ose pushim mbi një trase që ndodhet në karrexhatë do të parakalohen në anën e duhur me drejtimin e trafikut. Nëse kalimi ose parakalimi nuk mund të bëhet nga ana e duhur, si pasojë e mungesës së hapësirës, këto manovra mund të kryhen në anën e kundërt, me kusht që të mos ketë rrezik apo probleme për përdoruesit e rrugës që po vijnë. Në karrexhatat me një drejtim, mjetet që qëndrojnë mbi shina mund të parakalohen në anën e kundërt me atë të drejtimit të trafikut, kur kërkesat e trafikut lajmërojnë kështu.”.

22. Shtesa të nenit 30 të konventës (Ngarkesa e mjeteve)

Paragrafi 4

Fillimi i këtij paragrafi do të lexohet si më poshtë: “Ngarkesat që shkojnë më shumë se pjesët

e përparme, të prapme ose anësore të automjetit do të shënohen qartë në çdo rast kur zgjatimi i tyre mund të mos vërehet nga drejtuesit e automjeteve të tjera; midis perëndimit dhe agimit, dhe gjithashtu në kohë tjetër kur shikimi është i papërshtatshëm, një dritë e bardhë dhe një pajisje reflektive e bardhë do të përdoren për shenja të tilla nga përpara dhe një dritë e kuqe dhe një pajisje e kuqe reflektive nga mbrapa. Më në hollësi, mbi mjetet motorike dhe rimorkiot e tyre:

a) Ngarkesat që projektojnë më shumë se 1 m pas pjesës së përparme ose të pasme të automjetit duhet gjithmonë të shënohen.

b) Ngarkesat që projektojnë më shumë se 1 m pas pjesës së pasme do të shënohen nga një panel katror ose trekëndësh, me anët së paku 0,40 m të fiksuara në një mënyrë të tillë që të rrinë në një plan vertikal pingul me planin mesatar gjatësor të automjetit, ose nga një pajisje tredimensionale (piramidale, prizmatike ose cilindrike) që varet nga fundi i ngarkesës dhe ka një sipërfaqe ose projeksion adekuat. Paneli do të ketë shirita kuq e zi dhe një pajisje tredimensionale me shirita kuq e bardhë ose në anët me ndriçim. Pjesët me të kuq e bardhë do të pajisen me reflektorë ose një dekorim retro-reflektiv. Pika më e lartë e sipërfaqes ndriçuese ose reflektive të pajisjes së përmendur më sipër do të jetë jo më shumë se 1.60 m mbi nivelin e tokës. Pika më e ulët nuk do të jetë më pak se 0.40 m mbi nivelin e detit.

c) Në rast të distancave të shkurtra të rastësishme të transportit, legjislacioni vendas mund të parashikojë për shenja më të thjeshta.”.

23. ël hequr]

24. Shtesë e nenit 31 të konventës (Sjellja në rast aksidenti)

Paragrafi 1

Nënparagraf shtesë për t'u futur në fund të këtij paragrafi.

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Në rast se aksidenti ka shkaktuar vetëm dëme materiale dhe nëse ndonjë palë që ka pësuar dëmin nuk është prezent, personat e përhequr në aksident duhet sa më parë të japin emrat e tyre dhe adresat në vend dhe duhet në çdo rast t'u japin informacion palëve që kanë pësuar dëm sa më shpejt përmes kanaleve më direkte ose, në pamundësi, përmes policisë.”.

25. [I hequr]

26. Shtesë e nenit 34 të Konventës (Përfashtime)

Paragrafi 2

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Drejtuesit e automjeteve me përparësi nuk janë të detyruar, kur lajmërimi i lëvizjes së tyre është dhënë nga pajisje të veçanta sinjalizuese, dhe me kushtin që ato nuk rrezikojnë përdoruesit e tjerë të rrugës, për t'u bindur me të gjitha ose ndonjë nga dispozitat e kapitullit II të konventës, sikurse janë modifikuar nga kjo Marrëveshje, përveç ato të nenit 6 paragrafi 2. Drejtuesit e mjeteve të tilla do të operojnë me këto pajisje sinjalizuese vetëm kur urgjenca e udhëtimit të tyre e kërkon kështu.”.

27. Shtesë e nenit 44 të konventës (Kushtet për pranimin e biçikletave dhe motoçikletave në trafikun ndërkombëtar)

Paragrafi 1

Nënparagraf shtesë për t'u futur në fund të këtij paragrafi.

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Në anë: Të pajiset me reflektorë ngjyrë portokalli të fiksuara në telat e rrotës; ose me pajisje retro-reflektive që tregojnë një rreth të vazhdueshëm.”.

Paragrafi 2, nënparagrafi (d)

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “(d) Të pajiset me një reflektor të kuq nga pas dhe një llampë që tregon dritë të bardhë ose dritë në të verdhë përpara dhe një llampë që tregon dritë të kuqe nga pas;”

Paragraf shtesë për t'u futur në fund të paragrafit 2.

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Të pajiset me shenja anësore që konsistojnë ose në reflektorë ngjyrë portokalli ose pajisje retro-reflektive që tregojnë një rreth të vazhdueshëm.”.

28. Shtesë e shtojcës 1 të konventës (Përfashtime nga detyrimet për të pranuar automjetet dhe gjysmërimorkiot në trafikun ndërkombëtar)

Paragraf shtesë për t'u futur menjëherë pas paragrafit 7 të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Palët Kontraktuese mund të hartojnë një dispozitë për pranimin në territoret e tyre në trafikun ndërkombëtar të çdo automjeti që ka një peshë të lejueshme

maksimale mbi 3,500 kg, me kusht që automjeti do të mbajë zinxhirë dëbore ose pajisje efektive të njëjta gjatë kushteve të këqija të motit në dimër.”.

Amendamenti 2 i Dokumentit E/ECE/813 – E/ECE/TRANS/567

(hyrë në fuqi më 27 janar 2001)

Teksti i hyrjes poshtë titullit të Marrëveshjes europiane (dokumenti E/ECE/813-E/ECE/TRANS/567), ndryshohet për t’u lexuar si më poshtë:

“Palët Kontraktuese, duke qenë palë të konventës për trafikun në rrugë të hapur për nënshkrim në Vjene më 8 nëntor 1968,

duke dëshiruar të arrijnë një uniformitet më të madh në rregullat e trafikut rrugor në Europë dhe të sigurojnë një nivel më të lartë të mbrojtjes së mjedisit, ranë dakord si më poshtë:”

Neni 1 paragrafi 1, ndryshohet për t’u lexuar:

“Palët Kontraktuese, që janë njëkohësisht Palë të konventës së trafikut rrugor e hapur për nënshkrim në Vjenë më 8 nëntor 1968, do të marrin masat e duhura për të siguruar që rregullat e trafikut në fuqi dhe kërkesat teknike të plotësohen nga automjetet me rrota të regjistruara në territoret e tyre sipas përmbajtjes së dispozitave të kësaj shtojce të Marrëveshjes.”.

Shtojca e Marrëveshjes europiane në plotësim të konventës së trafikut rrugor (dokumenti E/ECE/813 -E/ECE/TRANS/567/Amendamenti (1), ndryshohet për t’u lexuar si më poshtë:

3. Shtesë e nenit 1 të konventës (Përkufizime)

Nënparagrafë shtesë për t’u futur në fund të këtij neni, ndryshohen për t’u lexuar:

“Nënparagrafë shtesë për t’u futur në fund të këtij neni.

Këto nënparagrafë do të lexohen si më poshtë:

(ab) Personat që shtynjë apo tërheqin një karrocë fëmijësh ose karrocë invalidi, ose ndonjë mjet tjetër të vogël pa motor, ose shtynjë një biçikletë ose motoçikletë dhe personat handikapatë që udhëtojnë në karroca invalidësh të vëna në lëvizje nga këta persona ose që po lëvizin me hap, do të trajtohen si këmbësorë;

(ac) “Marrëveshja e Gjenevës 1958” nënkupton marrëveshjen mbi kushtet uniforme teknike për automjetet me rrota, pajisjet dhe pjesët e këmbimit, të cilat mund të fiksohen ose të përdoren në automjetet me rrota dhe kushtet për njohjen e dyanshme të miratimit në bazë të këtyre përcaktimeve, bërë në Gjenevë më 20 mars 1958 dhe e ndryshuar më 16 tetor 1995;

(ad) “Rregullorja e ECE” nënkupton një rregullore shtojcë të marrëveshjes së 1958;

(ae) “Marrëveshja e Vjenës, 1997” nënkupton një marrëveshje mbi miratimin e kushteve uniforme të kontrollit teknik periodik të automjeteve me rrota dhe njohjes së dyanshme të këtyre inspektimeve, bërë në Gjenevë më 13 nëntor 1997;

(af) “Direktivë e ECE” nënkupton një direktivë shtojcë të Marrëveshjes së Vjenës 1997”.

4. Shtesë e nenit 3 të konventës (Detyrime të Palëve Kontraktuese)

Në fillim të këtij paragrafi futet:

Paragrafi 2, nënparagrafi (a)

Ky nënparagraf do të lexohet si më poshtë: “Palët Kontraktuese do të ndërmarrin masat e nevojshme për të siguruar që rregullat në fuqi në territoret e tyre, që lidhen me kërkesat teknike, të plotësohen nga automjetet me rrota dhe gjysmërimorkiot konform dispozitave të shtojcës 5, rregullat e përmendura mund të përmbajnë dispozita të cilat nuk janë në shtojcën 5.

Palët Kontraktuese do të marrin masat e nevojshme për të siguruar që automjetet dhe gjysmërimorkiot janë të regjistruara në territorin e tyre në përputhje me dispozitat e paragrafit 4 të futur në nenin 39 të konventës dhe shtojcës 5 të saj kur hyjnë në trafikun ndërkombëtar.”

Paragrafi 3

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë: “Subjekt i përjashtimeve të parashikuara në shtojcën 1 të kësaj konvente, Palët Kontraktuese janë të detyruara të pranojnë në territorin e tyre nga trafiku ndërkombëtar ato automjete dhe gjysmërimorkio të cilat plotësojnë kushtet e përcaktuara në kapitullin III të kësaj konvente siç është ndryshuar nga kjo Marrëveshje dhe për ata drejtues të cilët plotësojnë kushtet e përcaktuara në kapitullin IV; ato duhet gjithashtu të njohin certifikatat e regjistrimit dhe

certifikatat e inspektimit teknik ndërkombëtar, nëse zbatohen, të nxjerra në përputhje me dispozitat e kapitullit III siç ndryshohet nga kjo Marrëveshje si një provë direkte që mjeti i plotëson kushtet e përcaktuara në kapitullin III.”.

26 bis. Shtesë e nenit 39 të konventës (Kërkesat teknike dhe inspektimi i automjeteve)

Paragrafë shtesë për t’u futur në fund të këtij neni.

Këto paragrafë do të lexohen si më poshtë:

“4. a) Automjetet e trafikut ndërkombëtar, pesha e lejueshme e të cilave kalon 3500 kg, përveç atyre të përdorura për transportin e personave dhe që nuk kanë më shumë se tetë vende pa përhequr vendin e shoferit, do të plotësojnë kushtet lidhur me zhurmën dhe nxjerrjet e gazrave. Në këte aspekt:

i) Këto automjete do të plotësojnë një minimum kërkesash dhe kufizime të një sërë amendamentesh të rregullores së ECE në fuqi për qëllime të Marrëveshjes së Gjenevës 1958 në datën e regjistrimit të tyre të parë pas prodhimit;

ii) Këto automjete do të plotësojnë kërkesat minimale të specifikuara në direktivat përkatëse të ECE; plotësimi i këtyre kërkesave do të kontrollohet gjatë periudhës së inspektimit teknik referuar paragrafit 2 të këtij neni.

b) Në kuptim të këtij paragrafi, kërkesat teknike dhe kufizimet e një sërë amendamentesh të rregulloreve të ECE-së gjykohen për të hyrë në fuqi deri në datën kur dhënia e miratimit të tipit sipas kësaj serie amendamentesh nuk është e vlefshme.

5. a) Drejtuesi i një automjeti referuar nënparagrafit 4 (a) më sipër, nën provën e kalimit të inspektimit teknik periodik, referuar nënparagrafit të sipërpërmendur, gjithashtu dhe të qenit në gjendje të mirë pune, do të jetë i pajisur me një certifikatë ndërkombëtare të inspektimit teknik.

b) Certifikata do të lëshohet nga autoriteti kompetent i Palës Kontraktuese, në territorin e së cilës automjeti është regjistruar ose në emër dhe me autorizim të kësaj Pale nga një organizëm, i cili është deleguar me kompetencën e duhur nga Pala Kontraktuese.

c) Kjo certifikatë do të specifikojë datën e regjistrimit të parë pas prodhimit. Data në këtë certifikatë lidhur me inspektimin teknik periodik nuk do të jetë më shumë se një vit. Ajo do të jetë në përputhje me dispozitat e shtojcës 2 të Marrëveshjes së Vjenës të 1997.

ç) Për automjetet referuar nënparagrafit 4 (a) më sipër, të regjistruara pas prodhimit dy vjet ose më shumë pas hyrjes në fuqi të këtyre amendamenteve, certifikata do të nxirret ose rinovohet vetëm nëse ato plotësojnë kërkesat e nënparagrafit 4 (a) më sipër.”

“26 ter. Shtesë e nenit 40 të konventës (Dispozita transitore)

Paragrafë shtesë për t’u futur menjëherë pas paragrafit 2 të këtij neni.

Ky paragraf do të lexohet si më poshtë:

“3. (a) Dy vjet pas hyrjes në fuqi të këtyre amendamenteve, automjetet e përdorura të trafikut ndërkombëtar, pesha maksimale e lejuar e të cilave kalon 3500 kg, përveç atyre të përdorura për transport pasagjerësh dhe që kanë jo më shumë se tetë vende, përveç vendit të drejtuesit, do të plotësojnë dispozitat e nënparagrafit shtesë 4 (a) (i) dhe paragrafit 5 të futur në fund të nenit 39 të konventës.

b) Automjetet, pesha maksimale e të cilave nuk i kalon 3500 kg, përveç atyre të përdorura për transportin e personave dhe që nuk kanë më shumë se tetë vende, përveç atij të shoferit dhe ato të cilat regjistrimi i parë pas prodhimit është dhënë pas hyrjes në fuqi të këtyre amendamenteve ose brenda dy vjetësh pas hyrjes në fuqi, nuk do të jenë subjekt i dispozitave të nënparagrafit 4 (a) (i) futur në fund të nenit 39 të Konventës, me kusht që të plotësojnë dispozitat e kësaj Marrëveshjeje.”.

LIGJ
Nr.9361, datë 24.3.2005

**PËR NJË TRAJTIM TË VEÇANTË FINANCIAR TË EFEKTIVAVE, OFICERË DHE
NËNOFICERË LUNDRUES, TË NËNDETËSEVE DHE POLUMBARËVE TË FORCAVE
DETARE, NË PENSION**

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Qëllimi

Qëllimi i këtij ligji është të rregullojë trajtimin financiar të efektivave, oficerë dhe nënoficerë lundrues, të nëndetëseve e të polumbarëve, që kanë shërbyer në strukturat e Forcave Detare të Republikës së Shqipërisë, në shtesë të pensionit të pleqërisë, të cilin e përfitojnë nga sigurimi shoqëror i detyrueshëm, në çastin e lindjes të së drejtës së përfitimit të këtij trajtimi.

Neni 2

Baza e llogaritjes

Paga referuese është bazë për llogaritjen e këtij trajtimi të veçantë financiar.

Me pagë referuese, për efekt të këtij ligji, kuptohet paga bazë për funksionin plus shpërblimin për gradë sipas viteve të shërbimit, të njësuar me pagën e ushtarakut të së njëjtës gradë, në çastin e lindjes të së drejtës për trajtim të veçantë financiar.

Neni 3

Financimi dhe llogaritja e përfitimit

Efektet financiare, që rrjedhin nga ky ligj, përballohen nga Buxheti i Shtetit.

Pagesa dhe caktimi i përfitimeve, që rrjedhin nga ky ligj, bëhen nga Instituti i Sigurimeve Shoqërore.

Mënyra e llogaritjes së përfitimeve përcaktohet me vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 4

Kushtet e përfitimit

Efektivat lundrues, oficerë dhe nënoficerë, të cilët kanë shërbyer në nëndetëse dhe të polumbarëve, oficerë dhe nënoficerë, të Forcave Detare, të cilët kanë plotësuar ose plotësojnë kushtet për pension pleqërie, përtitojnë, përveç pensionit të pleqërisë, një trajtim financiar në masën:

- a) 50 për qind të pagës referuese, kur kanë shërbyer jo më pak se 12,5 vite kalendarike;
- b) 30 për qind të pagës referuese, kur kanë shërbyer jo më pak se 10 vite kalendarike;
- c) 20 për qind të pagës referuese, kur kanë shërbyer jo më pak se 7 vite kalendarike.

Neni 5

Shuma e pensionit

Shuma e pensionit të plotë të pleqërisë plus masën e trajtimit të veçantë financiar, sipas këtij ligji, nuk mund të jetë më e madhe se 50 për qind e pagës referuese të oficerit dhe nënoficerit të nëndetëses dhe të polumbarit në çastin që i ka lindur e drejta e përfitimit.

Masa e trajtimit të veçantë financiar indeksohet sa herë që indeksohen pensionet e pleqërisë.

Neni 6
Njësimi i funksioneve

Kur funksionet organike, në çastin kur oficerët dhe nënoficerët e nëndetëseve dhe polumbarët kanë dalë në rezervë, në lirim ose në pension pleqërie, nuk ekzistojnë më në strukturën e Forcave të Armatosura, Ministri i Mbrojtjes, për efekt të pagës referuese, bën njësimin e funksionit dhe të gradës së tyre me funksionet organike, që ekzistojnë në Forcat e Armatosura, në çastin kur ushtarakut i lind e drejta e përfitimit të këtij trajtimi.

Neni 7
Dispozita kalimtare

Personave, që u lind e drejta për përfitimin e trajtimit të veçantë financiar, sipas këtij ligji dhe që njëkohësisht përfitojnë edhe nga neni 12 i ligjit nr.8087, datë 1.3.1996 "Për sigurimin suplementar të ushtarakëve të Forcave të Armatosura në Republikën e Shqipërisë, të ushtarakëve të Ministrisë së Rendit Publik dhe të Shërbimit Informativ Shtetëror", kanë të drejtë të zgjedhin ndërmjet trajtimit të veçantë dhe pensionit suplementar të pleqërisë.

Neni 8
Nxjerrja e akteve nënligjore

Ngarkohet Këshilli i Ministrave të nxjerrë aktet nënligjore në zbatim të nenit 3 të këtij ligji.

Neni 9

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.4535, datë 13.4.2005 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë
Alfred Moisiu**

**VENDIM
Nr.334, datë 18.4.2005**

**MBI LICENCËN
PËR RADIO VENDORE PRIVATE "STAR"**

Në mbështetje të nenit 7 pika 21, nenit 22 të ligjit nr.8410, datë 30.9.1998 "Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë", Këshilli Kombëtar i Radios dhe i Televizionit

VENDOSI:

1. T'i heqë subjektit juridik, shoqërisë "FKT" sh.p.k., licencën për radio vendore "STAR".
2. Licenca nr.056/FML bëhet e pavlefshme.
3. T'i japë subjektit, shoqërisë "STAR" sh.p.k., me vendndodhje në qytetin e Fierit, licencë, duke e autorizuar të funksionojë si operator radiofonik vendor privat, në fushën e transmetimeve radiofonike tokësore me modulim në frekuencë për një periudhë prej 3 vjetësh nga data e hyrjes në fuqi të kësaj licence.
4. Licenca bashkëlidhur përmban kushtet e licencës, ku përfshihen struktura programore, zonat e mbulimit, kushtet teknike dhe tarifat.
5. Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Halil Lalaj
1087

VENDIM
Nr.335, datë 18.4.2005

**MBI ZGJERIMIN E ZONËS SË LICENCIMIT TË SUBJEKTIT TELEVIZIV KABLLOR
PRIVAT “KORÇA”**

Në mbështetje të ligjit nr.8410, datë 30.9.1998 “Për radion dhe televizionin publik e privat në Republikën e Shqipërisë”, të rregullores “Për licencimin e operatorëve radiotelevizivë të transmetimeve me kabëll” të miratuar me vendimin e KKRT-së nr.221, datë 30.3.2004, si dhe të vendimit të KKRT-së nr.276, datë 12.11.2004 “Për dhënie licence për televizionin kabllor privat Korça”, Këshilli Kombëtar i Radios dhe i Televizionit

VENDOSI:

1. Të miratojë zgjerimin e zonës së licencimit të shoqërisë “MRM” sh.p.k., stacioni televiziv kabllor privat “Korça”, me nr.licence 019/RTVK, në qytetin e Maliqit.
2. Karakteristikat teknike janë pjesë e licencës përkatëse dhe u nënshtrohen të gjitha kushteve të saj.
3. Ngarkohet Departamenti Teknik, Departamenti Ekonomik dhe Departamenti Juridik dhe i Licencave për pasqyrimin e ndryshimeve përkatëse në licencën e subjektit.
4. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYETARI
Halil Lalaj

Fletorja Zyrtare gjendet:

Duke u abonuar për çdo vit pranë:

- çdo njësie postare të qyteteve;

- Qendrës së Publikimeve Zyrtare;

Bulevardi Zhan d'Ark, pranë ish-ekspozitës "Shqipëria Sot".

Tel: 042 555 63; 267 468

Për çdo lloj informacioni shihni faqen e internetit në adresën:

www.legjislacionishqiptar.gov.al

Pranë **Qendrës së Publikimeve Zyrtare** mund të gjeni:

BOTIMET:

1. KUSHTETUTA (edhe anglisht)
2. KODI I PROCEDURËS CIVILE
3. KODI I PROCEDURËS PENALE
4. KODI PENAL
5. KODI I PUNËS
6. KODI I FAMILJES
7. KODI CIVIL
8. KODI RRUGOR DHE LIGJ PËR TRANSPORTIN
9. KODI ZGJEDHOR (i azhurnuar)
10. KODI I PROCEDURAVE ADMINISTRATIVE
11. DISPOZITA ZBATUESE TË KODIT RRUGOR

PËRMBLEDHJE LEGJISLACIONI

1. PËRMBLEDHJE E LEGJISLACIONIT NË FUSHËN E PËRMBARIMIT
2. PËRMBLEDHJE E LEGJISLACIONIT NË FUSHËN E PROKURIMIT PUBLIK
3. PËRMBLEDHJE LEGJISLACIONI PËR NËPUNËSIN CIVIL
4. PËRMBLEDHJE LEGJISLACIONI PËR SISTEMIN E DREJTËSISË
5. PËRMBLEDHJE NË FUSHËN E TAKSAVE DHE TATIMEVE

DOLI NGA SHTYPI

TREGUESI KRONOLOGJIK I LEGJISLACIONIT SHQIPTAR 1990-KORRIK 2004

TREGUESI TEMATIK I LEGJISLACIONIT SHQIPTAR 1990-KORRIK 2004

Doli nga shtypi më 3.5.2005

Tirazhi: 4300 copë	Formati: 60x88/8
--------------------	------------------

Shtypshkronja e Qendrës së Publikimeve Zyrtare
Tiranë, 2005

Çmimi 150 lekë